

Po vsej Jugoslaviji bodo dan republike letos proslavili še posebej slovesno, saj mineva 35 let od takrat, ko so v bosanskem mestu Jajce na drugem zasedanju AVNOJ položili temelje nove Jugoslavije. Ta izjemen jubilej nas je spodbudil, da obiščemo Jajce in поблиže spoznamo, kaj je značilno za današnjo podobo tega zgodovinskega mesta. Reportažo našega novinarja Jožeta Krajnc, o današnjem utripu v tem mestu objavljamo na 3. in 4. strani.

Jutri osrednja slovesnost delavcev Gorenja

Na prireditvi, ki so jo poimenovali „Govorim o sreči“, v velenjski Rdeči dvorani bo govoril sekretar Predsedstva ZK Jugoslavije, Stane Dolanc

V soboto, 25. novembra se bodo zbrali v našem mestu delavci iz vseh tovarn Gorenja, da bi skupaj s številnimi gosti - predstavniki družbenopolitičnega, gospodarskega in javnega življenja ter naše JLA pregledali dosežene razvojne uspehe in se dogovorili za nove naloge. Udeleženci slavja se bodo zbrali v tovarni gospodinjstve opreme Gorenje in nato v sprevedu odšli do Rdeče dvorane, kjer se bo ob 12. uri začela slovesnost, poimenovana Govorim o sreči, na osrednji slovesnosti pa bo govoril sekretar Predsedstva ZKJ, tovariš Stane Dolanc.

25. letnico Gorenja te dni na svojstven način obeležujejo v vseh mestih oziroma krajih, kjer so delovne organizacije, predstavništva oziroma servisni centri Gorenja. Na priložnostnih slovesnostih oziroma manifestacijah govorijo zlasti še o nalogah, ki čakajo blizu 20.000 delavcev Gorenja pri uresničevanju načrtov prihodnjega razvoja.

Na poseben način so Srebrni jubilej zvestobe obeležili mladi delavci Gorenja. V sredo, 22. novembra, so pred tozdom Gradbeni elementi v Gorenju, kjer je začel razvojno pot ta pomemben člen našega gospodarstva, prižgali „Plamen Gorenja“ in ga po krajši priložnostni slovesnosti ponesli v vse kolektive Gorenja širom po Jugoslaviji. Akcija, ki so jo mladi delavci Gorenja poimenovali „Plamen Gorenja gori povsod“, bodo sklenili danes, v petek, 24. novembra zvečer, ko bodo „Plamen Gorenja“ prinesli pred Rdečo dvorano v Velenju. Takrat bo pod gradom zagorel velik kres in napis „25 let Gorenja“.

Nadaljevalo se bo suho vreme z meglo po nižinah.

na”. Sprejem „Plamena Gorenja“ bo uvod v osrednjo slovesnost na čast 25-letnice Gorenja.

Zadnji teden je v središču Šaleške doline nasploh v znamenju Srebrnega jubileja zvestobe Gorenja. Na osnovnih šolah so učenci pisali sestanke o sreči; najboljša dela bodo nagrađila. Pripravili so razstavo fotografij „Gorenje skozi 25 let v Gorenju in v Velenju“. Vrtijo film o Gorenju. V galerijskem kotičku knjižnice Velenje pa bodo odprli razstavo del kiparja Dušana Džamonje. Ob odprtju razstave bo nastopil Miroslav Čangalovič.

Izredno bogat in zanimiv kulturni program pa pripravljajo za jutrišnje osrednjo slovesnost na čast 25-letnice Gorenja v Rdeči dvorani.

KOROŠKI PARTIZANI V SOLČAVI

V nedeljo dopoldne se bodo v Solčavi zbrali koroški partizani. Področni odbor koroških partizanov v Mozirju bo namreč v združenem domu pripravil občni zbor, na katerem se bodo člani pogovorili o svojem preteklem delu, si začrtali bodoče naloge in izvolili novo vodstvo.

Človek je bil in ostaja tvoje in naše vodilo

Na sobotni osrednji slovesnosti ob Srebrnem jubileju zvestobe Gorenja bodo članu Predsedstva SFR Jugoslavije in Predsedstva ZK Jugoslavije, tovarišu Edvardu Kardelju podelili spominsko listino, ki jo je podpisalo skoraj 20.000 delavcev Gorenja. Delavke in delavci Gorenja so tovarišu Edvardu Kardelju napisali naslednje besede:

„Ob našem slavju 25-letnici, Ti člani 20-tisoč članskega kolektiva Gorenja pošiljamo iskrene pozdrave in izražamo našo srčno željo, da bi nas še dolgo usmerjal in osvetočal ter naravnal na zmagoviti poti k vedno novemu, bolj sodobnemu, bolj človeškemu in bolj humanemu.

Kot velika družina kovinarjev, ki združuje svoje delo v Jugoslaviji in izven nje, Ti moramo z našo enostavno besedo povedati, da se napajamo ob tvojem znanju in zajemamo usmeritve našega dela v stvaritvah koncepta samoupravne družbe ter v naši vsakdanji borbi za večji kos kruha soustvarjamo novo kakovost življenja.

Ponosni smo, da imamo v Tebi velikega sina Slovenije, ki s prav takšno strastjo zagnanosti vztraja kot velik sin Jugoslavije ter v nenehni znanstveni, filozofski in družbeno-politični zavzetosti daje nova pota družbenih rešitev vsemu napred-

nemu svetu.

Smo otroci revolucije in vemo, da uživamo največji vrednoti: mir in pravico, da soustvarjamo naše današnje življenje, osnove naše bodočnosti in predvsem uresničujemo predavni sen vseh generacij človeštva: pot k sreči.

Na poti k sreči pa moramo dati v naš osmišljeni boj vse naše sile, in vsakem koraku učvrščati vrednoto naše revolucije: bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti ter dosledno vztrajati na politiki ne-

uvrčenosti, kot največjega jamstva neodvisnosti in svobode.

Ponosni smo na naš doprinos. Pred 25 leti je pričelo 11 delavcev, danes nas je 20-tisoč. Letos ustvarjamo 15 milijard skupnega prihodka in vsak tretji proizvod roma na mednarodni trg. V rasti blaginje v vsakdanji borbi in trdi, neizprosni šoli življenja resnično raste zavest in smelost samoupravljanja.

Vemo, da moramo z znanjem in dobrinami upravljati, zavest pa vzgajati. Toda naše pravice ne morejo biti večje od

naših dolžnosti. Z delom dokazujemo, da se naše delovno mesto ne neha pri tovarniški ograji.

Tvoje življenje je zgodovina našega naroda. Ti si sostvaritelj naše revolucije. Bil si vedno na čelu in v nezmogljivim instinktom sodobnega filozofa, marksista, politika in vodje si v naša omahovanja vnašal novo vero in nove cilje. Globoko zaupaš razredu, ki mu pripadaš, partiji, ljudstvu. Vedno si znal poiskati in izraziti vse tisto skrivno, kar je bilo v nas, in nam povedati, kaj želimo.

Človek je bil in ostaja tvoje in naše vodilo. Zato dosegamo tako pomembne uspehe.

Tvoja pot je naša pot. S svojimi podpisi jamčimo, da bomo na tej poti vztrajali v dobrem in hudem, v najtršjih preizkušnjah. Verjamemo človeku, zaupamo sebi in zaupamo Tebi in Ti preprosto želimo povedati, da Te imamo iz vsega srca radi Tvoji“

V današnji številki preberite

stran 2, 3:
Tu se je rodila nova Jugoslavija . . .
str. 4:
Nov dom Rudarskega šolskega centra
str. 5:
Gorenje naj nam daje srečo tudi v bodoče

35 let nove Jugoslavije

Bilo je v noči med 29. in 30. novembrom leta 1943. osvobojeno Bosansko mesto Jajce je bilo po ukazu Vrhovnega štaba popolnoma zatemnjeno. Le v dvorani Kulturnega doma je gorela luč. Točno ob 19. uri je vanjo vstopil tovariš Tito s člani Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije in Vrhovnega štaba. Delegati in gostje so navdušeno pozdravili njegov prihod. Zbor gledališča narodne osvoboditve Jugoslavije je zapel himno „Hej Slovani“ in vsi so vstali ter zapeli z njimi. Nato je h govorniškem odru pristopil Ivan Ribar, predsednik Izvršnega odbora AVNOJ-a. Med prisotnimi je zavladala popolna tišina. Za govorniškim pultom je stal oče, ki je v tem mestu pred dvema dnevi zvedel, da sta v boju z okupatorjem padla oba njegova sina. Jurica in Lola Ribar. Tišina je prekinil gromski glas očeta obeh mladih herojev: „Tovariši delegati, začnimo drugo zasedanje ANVOJ-a!“

Tako se je pričelo zgodovinsko drugo zasedanje ANVOJ-a, ki je s svojimi odločitvami izpisalo najsvetlejšo stran zgodovine narodov in narodnosti Jugoslavije. V osvobojenem Jajcu je 142 delegatov enoglasno sprejelo Deklaracijo drugega zasedanja AVNOJ, ki je med drugim poudarila velike uspehe narodnoosvobodilne borbe v Jugoslaviji in potrdila izdajalsko delovanje kralja Petra II., Draže Mihajloviča in jugoslovanske emigrantske vlade v Londonu. AVNOJ se je preoblikoval v vrhovno zakonodajno in izvršno predstavniško telo Jugoslavije kot vrho-

vni predstavnik suverenosti narodov in narodnosti Jugoslavije. Ustanovljen je bil Nacionalni komitej osvoboditve Jugoslavije (NKA) kot organ z vsemi značilnostmi narodne vlade. Dogovorjeno je bilo tudi to, da se Jugoslavija gradi na demokratičnem federativnem principu kot državna skupnost enakopravnih narodov. Drugo zasedanje AVNOJ pa je prineslo še posebne odločitve o vrhovnem zakonodajnem in izvršnem narodnem predstavniškem telesu in NKOJ kot začasni organ vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji v času vojne, o odvzemu zakonitih pravic pobegli vladi, o prepovedi vrnitve kralja Petra II., o izgradnji Jugoslavije na federativnem principu, o priznanju in zahvali narodnoosvobodilni vojski, o uvedbi naziva maršala Jugoslavije in o potrditvi odločitev ukazov in izjav Izvršnega odbora AVNOJ ter Vrhovnega štaba NOV in POJ.

Drugo zasedanje je potrdilo tudi odločitve predsedstva AVNOJ: o delitvi naziva maršal Jugoslavije Josipu Broz-Titu, o imenovanju NKOJ, o priključitvi Slovenskega Primorja in vseh anektiranih delov Slovenije svobodni Sloveniji in federativni Jugoslaviji, o priključitvi Istre, Rijeke, Zadra in nekaterih jadranskih otokov Hrvatski in Jugoslaviji ter o ustanovitvi državne komisije za raziskovanje zločinov okupatorjev in njihovih pomagačev.

Vse te odločitve drugega zasedanja AVNOJ so označile dokončno ustanovitev vrhovnih državnih organov in začetek razvoja nove Jugoslavije.

Tu se je rodila nova Jugos

Ta zapis velja Jajcu danes — Zrcalil naj bi delovni in življenjski utrip mesta in njegovih občanov danes, 35 let po velikih dohodkih, ki so v zgodovini nove Jugoslavije in Jajca zapisane z največjimi in najlepšimi črkami — Jajce ni pozablja, toda tudi Jajca ni moč pozabiti, pravijo domačini

Solski center stoji v novem delu mesta

Mesto spomenikov, mesto stoletij, zgodovinska zakladnica, kontinentalne Benetke. Potopisci, ki so Jajce slikali s takimi nazivi, so povodov za to imeli in imajo več kot dovolj. Narava tod ponuja najlepše kar zmore in njene nedoumljive stvaritve se večje prepletajo s številnimi sledovi, ki jih je tudi tu puščala razgibana zgodovina prejšnjih stoletij. Kotlina pod Humom je ob ustju Vrbasa in Plive, kjer se razprostira Jajce, resnično pravi muzej na prostem. S takimi značilnostmi je Jajce vaba in paša za oči številnih obiskovalcev iz vse Jugoslavije in od drugod, ki prihajajo, da bi videli rojstni kraj nove Jugoslavije in njegove lepote. Plivska jezera, kanjon Vrbasa, slapovi Plive, reke Pliva, Vrbasa, Ugar in množica kulturno-zgodovinskih znamenitosti so tisto, zaradi česar je Jajce znano po vse svetu. Mesto pa si vsako leto nadane posebno slovesno podobo v času praznovanja Dneva republike. Takrat je Jajce Jugoslavija v malem, kajti praznik republike je najlepša priložnost, da se obišče mesto, kjer so pred petin tridesetimi leti obrnili prvo stran zgodovine nove Jugoslavije. Jajce pa ni le zgodovina marveč tudi sedanjost. Živi, raste in razvija se kot vsa ostala mesta pri nas, z industrijo, s šolami in vrtci, z zagnanim družbenopolitičnim in društvenim delom z izrednimi pogoji za turizem in še z marsičem. Ob vsem tem pa niti za trenutek ne pozablja na bogato tradicijo iz narodnoosvobodilnega boja. Ponosno je zaradi tega in to kaže v vsakem trenutku in na vsakem koraku.

Mesto Jajce predstavlja s približno 11.000 prebivalci edini večji center občine Jajce. Le-ta se s številnimi okoliškimi vasmi širi na območju 390.000 kvadratnih kilometrov in sodi v krog srednje razvitih občin socialistične republike Bosne in Hercegovine. V občini Jajce živi skupaj že preko 38.000 prebivalcev skoraj vseh narodov in narodnosti Jugoslavije, med njimi zelo veliko mladih. Prav zaradi tega mnogi imenujejo Jajce tudi mesto mladosti.

VSEHITREJŠI GOSPODARSKI RAZVOJ

Občina in mesto Jajce stopata v zadnjem času z vseučinkami koraki tudi po poti gospodarskega napredka. V Jajcu je v organizacijah združenega dela

najrazličnejših panog, z različnim obsegom, strukturo ter ustvarjenim dohodkom, zaposleno preko 8000 občanov.

Najstarejša delovna organizacija v Jajcu je Elektro Bosna, ki je lani svečano proslavila osemdesetletnico svojega delovanja. V njej združuje delo skoraj 2000 zaposlenih, osnovno področje njihove dejavnosti pa je proizvodnja ferolegur ter elektrokemičnih izdelkov na bazi predelovanja soli. Ob prihodu v mesto vas na položnem gričku pozdravi napis z imenom te tovarne, ki ji mladi strokovnjaki načrtujejo še lepšo prihodnost. Srednje visoka planinska območja v okolici Jajca so prekrita s prostranimi bogatimi gozdovi in zato ponujajo izredno ugodne pogoje za razvoj lesne industrije. To naravno bogastvo je glavna predelovalna surovina sarajevskega Šipada, ki ima v Jajcu temeljno organizacijo s približno osemsto delavci. Le nekaj manj je zaposlenih v gradbenem podjetju Pliva. Ta na območju Jajca skrbi za izvajanje različnih novogradenj, ki jih je iz leta v leto več. Njihovo delo je tudi nova četrt Jajca, vedno večja in po arhitektonsko-urbanistični rešitvi zelo zanimiva. V sestavu Energoinvesta iz Sarajeva delujeta v Jajcu tudi rudnik boksita in tovarna metalnih konstrukcij s 600 delavci, približno toliko kot jih ima tudi Avtotransportno in servisno podjetje Vrbasa, ki prav tako sodi med največje delovne organizacije Jajca. Z vsem tem pa naštevavanja seveda še ni konec.

Omeniti velja še sistem hidroelektrarn na brzicah v kanjon vpetega zelenega Vrbasa, turistično hotelsko podjetje in še mnoge druge. V občini Jajce je blizu petin trideset organizacij združenega dela in vse razen ene se v zadnjih letih lahko pohvalijo s pokazatelji uspešnega gospodarjenja, ki jim med drugim zagotavlja tudi hiter vsestranski razvoj. Od vseh investicij, ki so trenutno v toku, jih je preko 60 odstotkov vloženih v razvoj gospodarstva. To je tudi ena izmed osrednjih poti srednjeročnega in dolgoročnega razvoja Jajca, ki je usmerjen predvsem v postavljanje novih proizvodnih panog ter v obnavljanje in razširitev že obstoječih zmogljivosti. Vzporedno s tem pa bodo nastajali seveda tudi objekti družbenega standarda in komunalne infrastrukture. S tako razvojno naravnostjo naj bi v bližnji bodočnosti odpravili

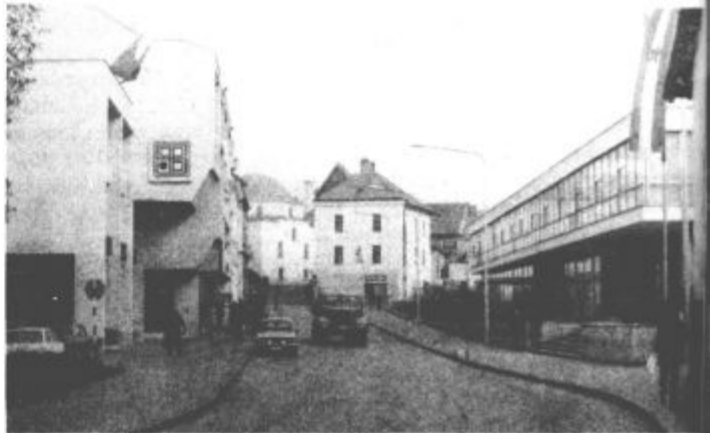
tudi vprašanje nezaposlenosti. V tem času v občini Jajce išče zaposlitev blizu osemsto delavcev, med njimi več kot polovica nekvalificiranih.

SKRB ZA STROKOVNO USPOSABLJANJE MLADIH

V Jajcu se dobro zavedajo, da je eden izmed poglavitnih pogojev uspešnega gospodarjenja strokovno usposabljanje mladih delavcev. Pred leti so zato zgradili sodoben srednješolski center in ga imenovali po Džemalu Bijediću. Iz dvajsetih osnovnih šol v občini (tri se ta

čas še gradijo) se v centru Džemal Bijedić zbira preko 2000 dijakov, ki se lahko vpišejo v sedem srednjih šol: gimnazij, ekonomsko, strojno, kemijsko in elektrotehnično ter v šoli za električarje in strojne ključničarje. Sedanje zmogljivosti postajajo premajhne, zato so začeli razmišljati o gradnji novega centra, kjer bo prostora za več dijakov. Premajhen je tudi otroški vrtec. Sprejme lahko 150 otrok, to pa je spričo vsakega večjega razvoja mesta mnogokrat premalo. V teh dneh bodo zasadili prvo lopato za izgradnjo novega vrta, ki ga mladi mamice v Jajcu že nestrpnostno pričakujejo.

Zapisi smo že, da dobiva novi del Jajca vedno večje razsežnosti in nasproti nešteti zgodovinskih obležjem rastejo spomeniki moderne arhitekture. Letno zgradijo približno 150 družbenih in 200 zasebnih stanovanj, komunalno pa urejujejo tudi okoliški področni centri. V vseh petnajstih okoliških krajevnih skupnosti so ob koncu leta 1976 napeljali elektriko, skoraj vse so preskrbljene tudi s pitno vodo, večja naselja pa povezujejo sodobne asfaltno-rane ceste. V občini Jajce posvečajo veliko pozornosti tudi izgradnji raznih domov, zdravstvenih postaj ter industrijskih, trgovinskih, športnih in drugih objektov na podeželju. Toda izrazita hribovska oziroma planinska področja, ki so dolga leta zavirala razmah kmetijstva, v zadnjih nekaj letih pa je le čutili, da se posamezniki vsebolj odločajo za tiste panoge, ki jim tukajšnji klimatski pogoji dovoljujejo.

Staro in novo si v središču mesta podajata roke

Kulturni dom si je ob otvoritvi ogledal tudi predsednik Tito

Značilna bosanska arhitektura s trdnjavo v ozadju.

V hiši Šarenica je bila ustanovljena agencija Tanjug

Jajca, tu je mesto mladosti

MESTO ZGODOVINSKE TRADICIJE

V zgodovinskem Jajcu so se sotočju Vrbasa in Plive pre-

tosti iz bogate zgodovinske zakladnice se ponujajo skoraj ob vsakem koraku sprehoda skozi Jajce.

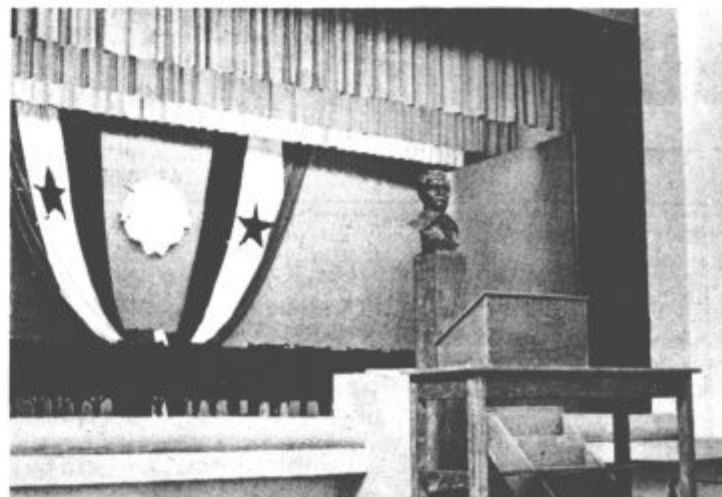
Posebno poglavje pa predstavljajo spomeniki iz časa na-

otografij in dokumentov tistega časa. Ta muzej je med najbolj obiskanimi v naši domovini. Na hiši v parku ob Vrbasu ter na Buričevi hiši v starem delu mesta sta vzdani plošči, ki

takrat, ko so v Kulturnem domu zatemnjenega Jajca delegati iz vse Jugoslavije sprejemali zgodovinske sklepe. Mesto je živevalo z njimi v tistih dneh in z njimi živ-tudi danes. Zato bodo velik praznik počastili ponosni, da so bili priče teh dogodkov. Na dan republike bodo predali namenu številne pomembne pridobitve; tovarni metalno predelovalne in lesne industrije, gospodarske, kulturne in komunalne objekte, odprli pa bodo tudi obnovljeno zbirko v Muzeju drugega zasedanja AVNOJ. Te delovne zmage bodo hkrati pomenile tudi začetek prizadevanj za doseganje novih. Ob tej priložnosti bodo namreč položili tudi temeljne kamne za izgradnjo novega šolskega centra, zgradbe skupščine občine in sodobnega trgovskega središča.

Jajce raste smelo, ponosno na svojo preteklost in hkrati čvrsto zarzo v prihodnost. Zavedajoč se svoje vrednosti, simbolov, ki jih predstavlja in misli, ki jih vzbujajo, upravičeno vzklika skupaj s svojimi prebivalci: „Spominja se Jajce, toda tudi Jajca se vedno spominja!“

JOŽE KRAJNC

Zgodovinska dvorana drugega zasedanja AVNOJ

Tu je živel in delal tovariš Tito

Del bogate muzejske zbirke

letale najrazličnejše kulture in mestu puščale spomenike, ki so ohranjeni in negovani še danes. Tu je videti ostanke materialne prazgodovinske kulture, pozne antike in rimskega obdobja, srednjega veka, obdobja sedmih bosanskih kraljev, banovine ter vladavine Turkov in pomenje Avstro Ogrske. Ostanke iz osamezanih stoletij pričajo o življenjskem življenju prebivalcev mesta in njegovi razgibani zgodovini. Zato občudovalcev teh znamenitosti nikoli ne manjka.

Stakombe, Sahat kula, Medved kula, hram boga Mitrasa, stolp svetega Luke, staro mesto 14. stoletja in druge znameniti

rodnoosvobodilnega boja. Jajce je bilo osvobojeno štiristo dni in zavetišče je ponudilo maršalu Titu ter vrhovnemu štabu, zavetniškim vojnimi misijam, agenciji Tanjug, Gledališču narodne osvoboditve Jugoslavije, delegatom drugega zasedanja AVNOJ in mnogim drugim. Jajce je v tistih dneh predstavljalo nekakšno politično in kulturno središče okupirane Jugoslavije. V vrsti obeležij iz obdobja naše socialistične revolucije pa seveda stopa v ospredje Kulturni dom z dvorano, kjer se je v noči od 29. na 30. november leta 1943 odvijalo drugo zasedanje AVNOJ. V njej je Muzej drugega zasedanja AVNOJ z zbirko

pričata o tem, da je tu v času svojega bivanja v Jajcu, živel in delal tovariš Tito. V neposredni bližini Buričeve hiše, ki je tipičen primer bosanske arhitekture iz 2. polovice 18. stoletja, stoji zgradba imenovana „Šarenica“. Tu so 4. novembra leta 1943 ustanovili poročevalsko agencijo Tanjug. V njenih prostorih so živeli in ustvarjali Moša Pijade, Ivo Lova Ribar, Vladimir Dedijer, Vladimir Ribnikar ter kipar Antun Augustinčić. V hiši Jove Grubača pa je med tretjo osvoboditvijo Jajca delal Edvard Kardelj.

Ljudje, živeči v ambientu, ki ga obdaja toliko kulturno zgodovinskih spomenikov, se seveda trudijo to tradicijo ohranjevati in nadaljevati. Kulturno življenje je zato v Jajcu tudi dandanes sila razvejano in večje ali manjše prireditve se vrstijo skozi vse leto: srečanje jugoslovanskih radijskih postaj, gledališke igre Bosne in Hercegovine, Septembrski večeri, ki jih pripravljajo mladi, Avto rally po poteh AVNOJ-a, kulturna in športna srečanja mladih iz vseh krajev Jugoslavije in številne druge podobne manifestacije.

Jajce se ponaša tudi z velikim novim kulturnim domom, ki je nekakšno središče kulturnega dogajanja v tej občini. V njem so knjižnica, delavska univerza, glasbena šola in delovni prostori Kulturno umetniškega društva „29. november.“ V različnih sekcijah tega društva dela kar preko štiristo mladih, ki pravijo, da jim v njihovem mestu nikoli ni dolgčas. Svoje moči razdajajo na vseh področjih: v osnovnih organizacijah Zveze socialistične mladine (skupaj štejejo preko 7000 članov), v različnih društvih, na športnih poljih, predvsem pa na mnogih udamiških delovnih akcijah. Delovne uspehe brigadirjev iz Jajca poznajo po vsej Jugoslaviji. Na letošnjih akcijah Samac-Sarajevo, Podrinje-Kolubara in Istra 78 so bili med najboljšimi in zaradi tega so prejeli tudi dvoje velikih priznanj: plaketo Veljko Vlahović in prehodno zastavo Samac-Sarajevo. Ob vsem tem resnično ni težko verjeti, da mladi v veliki meri uravnavajo življenjski in delovni utrip Jajca.

V Jajcu je te dni že vse nared za veliko praznovanje, ki ga bodo pripravili na dan, ko se je pred petintridesetimi leti z drugim zasedanjem AVNOJ pričelo najpomembnejše poglavje v zgodovini jugoslovanskih narodov in narodnosti. Slovesno bo kot

Ponosni smo na naše mesto

Vsi prebivalci Jajca so na svoje mesto nadvse ponosni. In skupaj z njimi kaže ponosno in slovesno podobo tudi mesto samo. Bil je priča rojstvu nove Jugoslavije in v svobodi je preživelo štiristo vihamih vojnih dni. Odprti rok, prisrčno in toplo pozdravljajo številne obiskovalce, ki prihajajo v njihovo mesto in vsakemu so pripravljeni pripovedovati o pisani preteklosti krajev, ki jih, kot pravijo mnogi, ne bi zapustili za nič na svetu.

HADŽERA SALIDŽIK: „Štirideset let že živim v Jajcu in skupaj z njim sem preživela že marsikaj. Vsi, ki smo med vojno živeli v Jajcu, se dobro spominjamo, s kakšno ihto je vojni vihar divjal tudi po našem področju. S posebnim ponosom in veseljem pa se spominjamo

mi je bilo petnajst let. Kot mlad skojevec sem pomagal pripravljati ter urejevati dom in v dneh pred zasedanjem sem se vsak večer srečal tudi s tovarišem Titom. To so bila zame nepozabna doživetja, ki se jih spominjam z ve-

Zijah Emrić

likim ponosom. Vzdušje v mestu je v tistih dneh bilo normalno, ker smo se disciplinirano držali navodil. Ob koncu pa smo seveda bili vsi navdušeni. Po končani vojni smo mladi Jajčani sodelovali v številnih delovnih akcijah po Jugoslaviji in v domačem kraju, kjer smo pomagali graditi novo Jajce. Nanj smo prav tako ponosni, še posebej na velik sodoben kulturni dom, ki ga je ob otvoritvi obiskal tudi maršal Tito.“

BRANKO MEDIĆ: „Čeprav mlada generacija Jajčanov nismo bili priče najsvet-

Branko Medić

lejšim trenutkom zgodovine našega mesta, živimo s temi dnevi in jih spoznavamo z velikim ponosom. Trudimo se ohraniti in širiti tradicije in pridobitve našega narodnoosvobodilnega boja ter

bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Bogata revolucionarna tradicija našega mesta nas mlade še bolj obvezuje k plodnemu delu in zavzetosti.

V Jajcu se srečujemo mladi iz vse Jugoslavije, izmenjujemo življenjske in delovne izkušnje, prirejamo skupne delovne akcije, športna tekmovanja, zabavne prireditve in podobno. Skratka, mladim v Jajcu ni in ne bi smelo biti nikoli dolgčas. V Jajcu živi veliko mladih, zato ga mnogi imenujejo mesto mladosti. Pa tudi med obiskovalci je največ naših vrstnikov. Predvsem ob prazniku republike jih pride veliko, da spoznajo nas in naše mesto, ki jim ga radi razkažemo.“

MARIJA DŽIDARA: „V narodnoosvobodilnem gi-

Marija Džidara

banju na našem območju sem sodelovala kot borka Jajčakog odreda. Ko se je v Jajcu mudil Vrhovni štab, sem večkrat imela priložnost srečati njegove člane in tovariša Tita. Ta srečanja so bila za vse borce izjemna doživetja in velika moralna spodbuda za težke spopade s sovražnikom, ki so se odvijali na območju Jajca. V času zasedanja smo se mudili v neposredni bližini mesta in dobili smo posebne zadolžitve. Ko smo Jajčani zvedeli za odločitve zasedanja, smo bili navdušeni kot takrat, ko je mesto bilo osvobojeno. Vsi s ponosom izgovarjamo ime našega mesta, ki je nudilo zatočišče ustvarjalcem nove Jugoslavije.“

J. KRAJNC

Udeleženci spominskega pohoda so prikorakali v Jajce

domu, kjer se je odvijalo drugo zasedanje AVNOJ, je danes muzej

Stara trdnjava je najvišja točka v mestu

Nov dijaški dom Rudarskega šolskega centra

O tej pomembni pridobitvi smo se pogovarjali z v. d. direktorja Panetom Semečnikom

Prizadevanja delavcev Rudarskega šolskega centra in širše družbene skupnosti naše občine, da v Velenju zgradimo sodoben prepotreben dijaški dom, so bila letos končno uresničena. Na desnem bregu Pake, pri Šaleku je po dveh letih gradnje zrasel lep in težko pričakovani dom za učence Rudarskega šolskega centra, služil pa bo tudi drugim mladim našega mesta.

Pot do izgradnje doma ni bila lahka. Za uresničitev tega obsežnega projekta je namreč vedno zmanjkalo denarja. Še ob sklenitvi družbenega dogovora o iz-

mesta. Takšno odločitev je narokoval poseben položaj učencev Rudarskega šolskega centra, ki le redko odhajajo domov in ostajajo v Velenju preko celega leta. V tem času pa jim je seveda potrebno ustvariti kar najprimernije pogoje za preživljanje prostega časa. Dom pa mora nadomestiti vsaj delno tudi življenje v družini.

Kljub temu, da bo otvoritev šele prihodnji teden pa je življenje v domu pravzaprav zaživelo ob začetku novega šolskega leta. Iz obeh prejšnjih domov so se takrat semkaj preselili dijaki Rudarskega šolskega centra.

DOM BO POL ODRPTEGA TIPA

Organizacija dela v novem domu še ni popolnoma zaživela, predvidevajo pa, da bo deloval na principu hotelske recepcije in bo pol odprtega tipa. To pomeni, da bodo imeli vstop v dom vsi občani, zlasti mladi, če se bodo vključili v interesne dejavnosti, ki bodo imele prostore za svoje delovanje v novem domu. Kot nam je povedal v. d. direktorja Doma učencev **Panet Semečnik**, bodo imele v domu svoj prostor razne sekcije ljudske tehnike, šahovski klub, planinsko društvo, taborniki, alpinisti in drugi. Zanimiva novost v domu je tudi zobozdravstvena služba z dvema ambulantama. Ta ambulanta ne bo služila le potrebam stanovalcev doma, ampak bo širšega pomena. V domu je tudi večji prostor, ki bo namenjen športnim plesom, folklori ter ob ustrezni zagotovitvi določenih pogojev tudi pripravi diskoteko.

V finalni konstrukciji investicije je zmanjkalo sredstev za ureditev prepotrebnih športnih igrišč. To bo velik problem, saj se večina učencev, ki bivajo v domu navdušuje nad športi za katere so potrebne športne površine na prostem. V domu pa vendar upajo, da bodo to težavo ob sodelovanju samoupravne telesne kulture skupnosti v prihodnjih letih uspešno rešili.

HRANO VOZIJO IZ DRUŽBENE PREHRANE REK

Zaradi odločitve, gradbenega odbora, da je potrebno prehrano učencev organizirati zunaj

doma, je dejal **Panet Semečnik**, v domu niso zgradili kuhinje. V osnovnem projektu je bila le razdelilna kuhinja. Tako morajo hrano pripeljati iz Družbene prehrane Rudarsko elektro energetskega kombinata. V domu pa je sodobna jedilnica, katere kapaciteta pa je 160 sedežev. Čeprav hrane ne bodo pripravljali v domu, upajo, da bodo vseeno lahko v optimalni meri zadovoljili potrebe učencev.

Učenci bivajo v tro in šest posteljnih sobah. Poleg spalnega dela ima po 12 oziroma 18 učencev skupne sanitarije, skupno učilnico, ki je tudi večnamenski prostor ter gospodinjisko sobo, kjer lahko učenci urejajo svojo garderobo.

KORISTNO IZBRATI PROSTI ČAS

Za dobro počutje mladih dijakov v domu, je pomembna tudi vzgoja učencev za koristno izrabo prostega časa, ki je prav gotovo ena najbolj bistvenih sestavin vzgoje in izobraževanja. Kako se bodo tega problema lo-

tili v domu? Vsak vzgojitelj bo v okviru svojih osebnih delovnih načrtov planiral delo v interesnih dejavnostih. Tako imajo zagotovljeno mentorstvo in načrtno delo v okviru interesnih dejavnosti, ki bodo v domu.

Učenci prispevajo od svojih nagrad za organizacijo svobodnih dejavnosti določen delež, menijo, da bodo v bodočnosti poleg prostorskih pogojev lahko ustvarili tudi druge materialne pogoje, da bo organizacija različnih dejavnosti potekala, tako kot si želijo učenci in vzgojitelji.

Vzdrževanje in vodenje takšnega doma zahteva tudi precejšnja finančna sredstva. Vzgojno dejavnost, minimalno amortizacijo ter minimalne materialne stroške bo pokrivala izobraževalna skupnost. Osebnih dohodke tehničnega osebja, uprave, vzdrževalna dela, prehrana, večji del materialnih stroškov pa se bo financiralo iz oskrbnine, ki jo plačujejo učenci ter iz drugih storitev, ki jih opravljajo v domu (usluge pralnice, oddajanje prostorov).

Dom bo zaseden približno 80 odstotno, prosta mesta pa bodo namenjena učencem, ki se bodo izobraževali ob delu (razni seminarji).

Otvoritev tega pomembnega objekta bo 28. 11. 1978 ob 10. uri. Zunanja ureditev v celoti še ni končana, pa tudi bivalne enote C ob otvoritvi ne bodo mogli pokazati.

Tako težko pričakovana dobitve Rudarskega šolskega centra, ki jo bomo uradno dali namenu v prihodnjem letu pomeni neizmerno veliko delavcem tega našega največjega izobraževalnega centra, in vsem pa mladim, ki iz raznih krajev naše domovine prihajajo v Velenje iskat znanje, boljše kot kruha.

V. d. direktorja Dijaškega doma **Panet Semečnik**

gradnji domov v SR Sloveniji za obdobje 1976/80, dom učencev Velenje ni bil vključen v program, vendar je kasneje ob sodelovanju delovnih organizacij naše občine, ko so uvideli potrebo po gradnji takšnega objekta in ga bile pripravljene tudi sofinancirati, prišlo do sprememb v programu družbenega dogovora. Ker je bila dokumentacija za izgradnjo doma pripravljena hitreje kot za druge domove v Sloveniji, se je gradnja tega objekta vidno povzpela na prednostni lestvici.

Odbor podpisnikov družbenega dogovora se je odločil za gradnjo doma s 480 ležišči in potrebnimi skupnimi prostori. Gradbeni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki delovnih organizacij naše občine pa je smatral, da je takšna velikost doma premajhna za potrebe Rudarskega šolskega centra. Zato so se odločili za gradnjo doma s 720 ležišči in približno 3000 kvadratnimi metri skupnih prostorov za interesne dejavnosti, ki bodo namenjeni gojencem doma in ostali mladini iz našega

V novem domu je dovolj prostora za različne aktivnosti

Kakšno je delo vzgojitelja?

Vzgojiteljica **Majda Šuk** je spregovorila o delu vzgojiteljev, ki ni lahko

V domu smo se pogovarjali tudi z vzgojitelji. Predvsem nas je zanimalo, kako vidijo svoje delo in kako ga ocenjujejo?

O tem nam je vzgojiteljica **Majda Šuk** povedala naslednje: „Novi dom je med občane prinesel poleg pripomb o lepem izgledu verjetno tudi vprašanja o delu tistih ljudi, ki delajo z mladimi v domu, o vzgojiteljih.“

Kaj pravzaprav vzgojitelj dela? Na to vprašanje bi vsakdo izmed nas težka stresel odgovor iz rokava. Učitelju bi bilo veliko lažje odgovoriti. Rekel bi: danes sem jih učil o medvedu, do jutri se bodo otroci naučili in stvar je, grobo rečeno, gotova. Vzgojitelj pa smo stalno navdani z dvomi o svojem delu, saj so rezultati tako oddaljeni od nas.

Vsi vemo, da je postavila družba za cilj našega dela obli-

kovanje celovite, zrele socialistične osebnosti. Enotnega priročnika, kako to doseči pa ni in

Majda Šuk

ga ne bo, saj bi rabil vzgojitelj za vsakega izmed svojih učencev poseben priročnik s šiframi za spoznavanje njegovega življe-

nja pred vstopom v dom, za spoznavanje njegove prilagodljivosti skupnemu življenju, za spoznavanje njegove odprtosti do medsebojnih dogovorov, za spoznavanje njegovih hib in razvad, za spoznavanje njegovih prikritih osebnostnih odlik...

Vzgojitelj torej nima ničesar v roki s čimer bi si lahko pomagali, razen povsem neznanega, iz različnih okolij sestavljene skupine tridesetih mladih ljudi, ki bi jo lahko primerjali testu. Pek je vzgojitelj. On je tisti, ki v začetku najprej tipaje spoznava „testo“ s pomočjo pogovora po sobah, vendar odločno to „testo“ gnosti na skupnih sestankih, na sestankih posameznih komisij (za učni uspeh, medsebojne odnose, gospodarstvo, kulturo, šport in rekreacijo...), na obiskih kulturnih prireditev, ob poslušanju glasbe, na debatnih urah, na obisku pri praktičnem delu v delavnicah, v vzgojiteljski sobi ob poslušanju različnih izpovedi, pritožb, groženj in zahval. Drugi „pek“, ki v domu oblikuje „kruh“ so samouprav-

ni organi, ki jih tudi usmerjajo vzgojitelji.

Vse to delo, ki ne pozna praznih sobot, nedelj, vesolja silvesterske noči, je velikokrat težko, da nas spravlja na rob obupnosti posebno dokler do podrobne ne spozna vsakega svojega fant ali dekline in si ga ne pridobi. Traja včasih po pol leta, največkrat pa veliko dlje. Uspeh tega dela je največkrat viden v treh letih oblikovanja mladim rodu, ko se v organizaciji združenega dela zaposlijo dovestni delavci.

Boleč občutek prevzema vzgojitelja, ko vidi svojega vana, kako osamljen tava v mestu in išče vzgojitelju podobno osebo, da bi se razgovoril o težavah, ki z odločitvijo zaposlitvi niso minile. Njegovi pripovedi so potrdili tudi ostali vzgojitelji doma učencev, ki omenili tudi, da se počutijo na hovi varovanci, ki pridejo v mesto, še kot otroci, pogosto zapostavljeni. Velenjčan gdamo še vedno nanje, kot nam niso enaki.

Josip Tomašević o novem domu

Novega dijaškega doma v Velenju so se gotovo najbolj razveselili dijaki, saj se raz-

Domu II na Jenkovi 6 v Velenju, je najbolj navdušen nad prostori, ki jih imajo za interesne dejavnosti. Je urednik časopisa *Srečno mladi*, ki je v starem domu izhajal v izredno težkih pogojih, saj niso imeli primerne prostora, kjer bi lahko delali. V novem domu pa te težave ne bo; zato upajo, da bo njihov časopis še boljše.

Josip Tomašević

mere v starem domu sploh ne morejo primerjati z novim domom. Dijak drugega letnika poklicne rudarske šole **Josip Tomašević**, ki je preteklo šolsko leto stanoval v

Seveda pa so Josip Tomašević in njegovi prijatelji navdušeni nad domom tudi zaradi sodobnih sob, ki so jih pridobili. V starem domu so živeli pri družinah v zelo tesnih sobah, kjer niso imeli niti miz.

Pogoji v novem dijaškem domu so po njegovem mnenju resnično idealni, zato je prepričan, da se bodo dijaki v njem dobro počutili, pri učenju pa dosegli boljše rezultate.

Gorenje naj nam daje srečo tudi v bodoče

Pred osrednjo slovesnostjo ob Srebrnem jubileju zvestobe Gorenja je sprejel generalni direktor sestavljene organizacije združenega dela Gorenje, Ivan Atelšek naša urednika Marijana Lipovška in Staneta Vovka. V imenu uredništva Našega časa in Radia Velenje sta mu zastavila ob 25-letnici Gorenja več vprašanj. Takole je tekel pogovor:

• Strma razvojna pot Gorenja, tega vse pomembnejšega člana našega gospodarstva, se je začela pred četrto stoletja v kraju Gorenje. Kakšni so vaši spomini na čas pred 25 leti?

Skorajda 20.000 delavcev združuje danes delo v Gorenju

„Moram reči, da zelo lepi. Seveda pa je bilo naše delo v teh 25 letih prepleteno z raznovrstnimi dobrimi stvarmi, pa tudi slabimi. Vseskozi nas je združevala enotnost, enotna hotenja nas vseh skupaj in veliko vloženega dela, da smo dosegli to, kar imamo danes. Takrat, na začetku, smo bili prepojeni z veliko skromnostjo, s poštenih gledanjem, da si moramo sami zaslužiti vsak stroj, da bi se lažje preživljali, dvigovali produktivnost, da bi nekaj več ustvarili, kot pa sicer. Vse to je bilo v krvi in mišljenju vseh zaposlenih delavcev.“

No, ne smem reči, da tudi danes ni tako, kajti Gorenje izpred 25 let je res spremenilo svojo fiziognomijo, ni pa spremenilo misli, ki je takrat vzniknila: z lastnimi silami za napredek, za preživljanje samega sebe in za doprinos družbi.“

• Znani so podatki o razvoju Gorenja in o njegovem vključevanju v svetovno tržišče. Kateri so, po vašem mnenju, najpomembnejši mejniki na tej poti?

„Prizadevanja Gorenja so bila vseskozi usmerjena v to, da bi postali svetovni proizvajalci, prisotni na svetovnih tržiščih: ta veličina ni nastala danes, ampak leta 1964, ko smo prodali prve aparate v Zvezno republiko Nemčijo. Takrat je to bil tudi mejnik vstopa na svetovna tržišča. Pri tem pa ni pomembna samo prodaja na tuje, ampak tudi sprememba mišljenja, spremljanje svetovne tehnologije, svetovne funkcije izdelkov in seveda tudi svetovne kvalitete. To so prednosti, ki jih ima danes Gorenje in s tem tudi jugoslovanski potrošniki.“

Danes se lahko upravičeno štejemo med največje proizvajalce gospodinskih aparatov v vsej Evropi in v svetu. Danes smo eden od največjih proizvajalcev barvnih televizorjev v Evropi; to ne pomeni, da ne bomo jutri še večji proizvajalci hiš, da ne bomo eden največjih proizvajalcev izdelkov kmetijskega programa, ali morda pojutrišnjem eden največjih proizvajalcev računalnikov itd. Za nas je jugoslovanski trg premajhen. Pogoj našega razvoja je, da smo prisotni na svetovnem trgu!“

• Verjetno je eden od pomembnih mejnikov tudi leto 1970, ko so se začele v Gorenju vključevati tudi druge delovne organizacije?

„Gorenje je svojo strukturo spreminjalo vseskozi in vsebinsko dopolnjevalo. Rezultat tega je, da danes skorajda 20.000 delavcev združuje delo v Gorenju; da ni prisotna med njimi le socialna varnost, temveč mnogo drugih elementov, hotenj za boljšim in na osnovi takšnega hotenja so prihajali drugi k nam in se združevali z Gorenjem. (zhajali so) iz želje po še večjem napredku, edino možnost takšnega razvoja pa so videli v Gorenju. In če danes pogledamo, vidimo, da so iz majhnih kolektivov nastali veliki, denimo Gorenje-Fecro v Slovenji, Gradcu, Gorenje na Muti, Gorenje v Lendavi, Gorenje v Radgoni. To velja tudi za

Sever iz Subotice, ki je bil do nedavnega še naš član, saj je število zaposlenih povečalo od 1.800 delavcev na 4.500, vrednost proizvodnje pa od 70 milijonov na 2 milijardi dinarjev. Reči moram, da je Gorenje nudilo in nudi možnost vsakomur, ki se je želel vključevati vanj in slediti takšnemu razvoju!“

• Nedavno tega, ob odprtju tretjega tradicionalnega vzorčnega sejma sozda Gorenje ste govorili tudi o poglavitnih izhodiščih prihodnjega razvoja Gorenja. Bi hoteli podrobneje opredeliti nekatere poglavitne smernice, ki ste jih takrat navedli?

„V Gorenju vemo, kaj želimo. Menim pa, da je sedanji koncept o nadaljnjem razvoju, o katerem bodo sedaj razpravljali delavci, tako zasnovan, da so konture razvoja vidne ne le do leta 1985, ampak do leta 2000. Zajemajo celotno področje filozofije, strategije, animacije do dela, razvrščenost v posamezna področja. Vse to je popolnoma jasno in definirano. V končni fazi želimo še bolj navezati slehernega, ki v Gorenju dela, na naš kolektiv, da bo še več ustvarjal, da bo še bolj ponosen na ta kolektiv.“

• Gorenje je med prvimi pri nas preseglo občinske in republiške meje ter se v sorazmerno kratkem času v presenetljivem obsegu vključilo v mednarodno delitev dela. Pomembno pa je doslej vplivalo tudi na pospeševanje razvoja manj razvitih območij pri nas. Kakšne so prihodnje naloge v zvezi s tem, zanimajo pa nas tudi doseženi uspehi na tem področju?

Takrat, na začetku, smo bili prepojeni z veliko skromnostjo

„Logično je, da bi bil razvoj Gorenja samo v občinskih, republiških pa tudi jugoslovanskih meja nerealen. Ambicije so bile tako široko zastavljene, da je moralo dobiti umsko kot ostalo delo tako prostrane meje. Zavedali smo se, da moramo napraviti preokretnico, decentralizirati proizvodnjo in centralizirati tiste dejavnosti, ki morajo biti centralizirane zaradi optimalnosti in dajejo slehernemu delavcu več. To je trg, razvoj, tudi združevanje finančnih sredstev v skupne naložbe servisna dejavnost, zunanje trgovinska dejavnost itd. To smo tudi storili. Zaradi zaposlovanja samih delavcev proizvajamo širom domovine in ne glede na to, kje delamo, moramo pod enakimi tehnološkimi pogoji, z enakim konceptom razvoja, doseči enako produktivnost in učinkovitost same proizvodnje. Prav takšen koncept nam je omogočil, da smo toliko dosegli. Istočasno pa je naše poslanstvo ogromno prispevalo, da smo mnoge občine dvignili iz nerazvitosti na raven razvitih. To, na primer, velja za Radlje ob Dravi, Radgono, Lendavo, Črnomelj in še nekatere druge iz drugih republik. Znanje, ki smo ga dosegli, skušamo vsak dan nuditi vsem, ki sodelujejo v okviru Gorenja. Tu ne mislimo le na tehnologijo, temveč tudi na razvojni koncept, marketing itd. Zdaj smo zgradili ogromen centralni laboratorij, ki bo prva osnovna odskočna deska za vse, ki sodelujejo z Gorenjem.“

Naša izredno pomembna obveza je, da mora sleherni temeljna organizacija izvažati 30 odstotkov izdelkov in se tako vključevati na trg. Spodnja meja je določena, zgornja je prosta. Zakaj? Zato, ker želimo vsak proizvod delati v

Še hitreje naprej!

takšni količini, ki bo omogočalo najracionalnejšo proizvodnjo. S tem pridobivamo nova tržišča, odpira pa se tudi na ta način mnogo možnosti za nadaljnjo proizvodnjo in nadaljnje zaposlovanje delavcev, še posebej tam, kjer je delovne sile dovolj.“

• Leta 1978 je jubilejno leto Gorenja. Za delavkami in delavci Gorenja je uspešno prehojena pot prvih 25 let, obdobje, v katerem se je Gorenje nenehno potrjevalo doma in na tujem. Začrtana pa je tudi že vizija prihodnjega razvoja, za prihodnjih 25 let, pa tudi za naprej. Kakšne naloge so pred novimi generacijami delavci in delavcev Gorenja, ki so verjetno še zahtevnejše, če jih primerjamo s tistimi, s katerimi ste se srečevali pred četrto stoletja?

„Drugačne so, kot so bile takrat in oziroma če primerjamo velikost samega Gorenja, vsebinske so se spremenile in tudi dopolnile. Prvi in glavni poudarek je namenjen ustvarjanju enotnosti teh kolektivov in nadaljnjemu samoupravnemu razvijanju in razreševanju notranjih ekonomskih odnosov in povezovanju navzven. Glede notranjih ekonomskih odnosov mislim, da smo prišli zelo daleč, saj bodo vse tovarne v letu 1979 v skupnem prihodku. Več poudarka moramo v prihodnje nameniti stroškom, saj še vedno premalo gledamo na naš dinar, ki je preveč obremenjen glede na prelivanje dohodka v druge smeri, ki ne stremijo za gospodarskim razvojem. Skratka, ne planira se tako, kot bi se moralo in se na zaslužen denar v tozidih še vedno računa s pretiranimi obveznostmi. Gotovo je, da bomo morali še več pozornosti nameniti kadrom, manj intenzivno zaposlovati nove delavce in več vlagati v tehnološke razrešitve. Več vlagati v strokovnjake vseh področij.“

Gorenje mora doseči še večji družbeni pomen. Ustvariti moramo Gorenje kot celoto, brez vseh psevdonimov ali je to Gorenje TGO, Varstroj... Ampak Gorenje je povsod. Na to, kar smo ustvarili, smo danes lahko ponosni. Nobenemu delavcu Gorenja se ni treba sramovati, da ni prispeval svoj delež za ta razvoj. Toda mislim, da je prav, da razmišljamo, da še nismo naredili dovolj, da bi lahko še več. Prav v tem je naša naloga. Bolj moramo razmišljati, kako več ustvarjati z manj vloženega dela, z manj vloženega denarja, kako več dati za razvoj, kako nameniti do leta 1985 10 milijard dinarjev za investicije, 3 milijarde za razvoj in nove milijarde za družbeni standard za naše delavce. Pozabiti ne smemo tudi na osebne dohodka in nagrajevanje, ki mora odigrati svojo vlogo ter dati spodbudo tudi pridnim delavcem, ki s svojim umskim delom doprinašajo, da bi delavci lahko več ustvarjali in tudi več imeli.“

Odločili smo, da uresničimo našo usmeritev, naše načrte! To je naloga vseh in upam, da bo Gorenje šlo s svojim bodočim razvojem še hitreje naprej.“

• Jutri bo v Velenju osrednja slovesnost ob srebrnem jubileju zvestobe Gorenja. Kakšno je v tem prazničnem terenutku, pred velikim slavljem, vaše sporočilo delavkam in delavcem Gorenja?

Čestitajmo si!

„Samo to: čestitajmo si! Bodimo skromni glede našega dosedanjega ustvarjanja in ambiciozni glede prihodnjega razvoja, da bomo več ustvarili. Še naprej moramo biti ponosni na Gorenje, katero nas naj združuje tako doma kot na delovnem mestu. Gorenje naj nam daje srečo tudi v bodočem življenju!“

Bilo jih je enajst, ki so pred 25 leti položili

Proslava srebrnega jubileja Gorenja pomeni veliko radost tudi za delavce, ki so pred 25. leti v vasi Gorenje zaneli iskro, iz katere je začel goreti plamen, ki je danes znan po vsem svetu. Pionirji Gorenja so: Ivan Atelšek, Danilo Hramec, Franc Klančnik (že upokojen), Vinko Klinar, Franc Ločičnik, Anton Orešnik, Zdravko Satler, Franc Vrhovnik, Anton Zlovše ter Jakob Brunet in Ivan Cizej, ki pa sta že umrla. Obiskali smo še živeče začetnike Gorenja in zapisali nekaj njihovih spominov

VINKO KLINAR iz Paške vasi se tudi po četrtr stoletja še živo spominja dni, ko je kot dvaindvajsetletni mladenič sodeloval pri nastajanju Gorenja. Skupaj z ostalimi desetimi sodelavci je v tistem času poprijel za vsako delo, ki ga je bilo potrebno opraviti, bodisi za primežem v delavnici, bodisi kot strojnik v kamnolomu ali kjerkoli drugje. Danes je oddelkovodja pri proizvodnji hladilnikov.

priložnost. In ko gledam današnje Gorenje se z nadvse prijetnimi občutki spominjam njegovega začetka in dni, ko smo se od srca smejali napovedim, da bomo v Gorenju nekoč izdelovali tudi televizorje."

ANTON ZLOVŠE iz Šmartnega ob Paki malo za šalo malo zares pove, da je bil prvi vajenec Gorenja. Z učno dobo je pričel v mesecu juniju 1953 in o tem takole pripoveduje:

„Začetniki Gorenja so me kot petnajstletnega vajenca zelo lepo sprejeli in dobro smo se razumeli, čeprav sem moral v takratni Špehovi kovačnici prijeto za vsako delo. Veliko je bilo na začetku še obrtniškega, zlasti kovaškega dela, pa seveda izdelovanja mlatilnic, sadnih mlinov, raznih drugih kovinskih izdelkov, lopat, rezervoarjev za olje in podobnega. Kadar pa je občasno prihajalo do večjih ali manjših kriz na tržišču pa smo v

kovinarsko eksploatacijskem podjetju Gorenje, kot se je imenovalo, posegli predvsem za kopanjem bentonitov, barve ter tufa v kamnolomu Gorenje. Ko pa smo začeli izdelovati štedilnike na trda goriva, smo se dokončno utrdili in bilo nas je vedno več. Že leta 1959 smo v sodelovanju z italijansko tvrdko Gibo pričeli proizvajati tudi prve plinske štedilnike. Vsi vemo, s kakšnimi koraki je Gorenje nato stopalo naprej in, ko se spominjam začetkov z enim ognjem in primitivnim orodjem v kovačnici, takega razvoja kar ne morem dojeti. Sam sem sodeloval pri uvajanju vseh novih proizvodov iz programa bele tehnike in si pri tem seveda pridobil veliko dragocenih izkušenj, ki so mi pomagale do napredovanja na delovnem mestu. Sedaj opravljam delo tehničnega asistenta v temeljni organizaciji Gradbeni elementi, ki stoji v rojstni vasi Gorenja. Ker spet delam na mestu, kjer se je rodilo Gorenje, se v prijetnih spominih seveda večkrat vrnem nazaj, toda preveč je teh, da bi se jih dalo strniti v kratko pripoved."

Spominski posnetek izpred 25. let

FRANC VRHOVNIK, 47: „Ko sem prišel od vojakov, sem zvedel za to delavnico v vasi Gorenje. Odšel sem tja in zaprosil Ivana Atelška naj me sprejme v službo. Vendar me ni mogel takoj vzeti, ker ni bilo prostora. Čakal sem par mesecev.

Potem so začeli graditi novo delavnico, v kateri sem se tudi jaz zaposlil, še predno je bila gotova. Delovne prostore smo imeli a več krajih, izdelovali pa smo več vrst mlatilnic, mline za sadje, posebne posode za olje, pluge itd. Seveda so bili delovni pogoji takrat zelo slabi. Nismo imeli univalnic niti toplih malic, kaj šele kosil, čeprav smo imeli deljen delovni čas.

Na delo smo se v glavnem vozili s kolesi. Vsak dan sem prevozil po 10 km na eno stran. V zimskem času pa sem moral to pot opraviti peš.

Kljub slabim delovnim pogojem smo radi delali. Pri tem nam je zaupanje vlival tovariš Atelšek, saj nam je nenehno govoril, da si moramo z marljivim delom ustvariti boljše delovne in življenjske pogoje, da se bomo v tem kolektivu upokojili.

Tovarna je iz leta v leto rastla in širi se še danes. Sedanji direktor nam je vseskozi pripovedoval, kako veliki bomo postali, če bomo znali pravilno gospodariti. Cilji, ki so se rodili takrat v vasi Gorenje, so se danes uresničili. In danes, ob 25. letnem jubileju Gorenja ugotavljamo, da je naš razvoj segel tako daleč, da česa podobnega niti največji optimisti niso pričakovali. Ponosen sem na to. Vesel, da sem skupaj z Gorenjem preživel vsa ta srebrna leta od najskromnejših začetkov do danes, in da bi tudi sedanja generacija delavcev in naši zanamci z enakim entuzijazmom nadaljevali pot, ki smo jo začrtali pred 25. leti."

FRANC LOČIČNIK, 44: „Bili smo zelo zagnani“, je med drugim odgovoril Franc Ločičnik, ko smo ga vprašali, zakaj je iz 11 delavcev zrastel

kolektiv, v katerem je danes zaposlenih več tisoč delavcev. „No“, je nadaljeval, „jaz nisem bil vseh 25 let zvest Gorenju. Ko sem se izučil za ključavničarja, sem se tukaj v vasi (Gorenje) zaposlil. Od leta 1953 do 1960 je bilo za nas najtežje obdobje.

Preživljali smo precejšnjo krizo. Toda bili smo zagnani. Spominjam se, da smo imeli nekega vajenca, ki je po nekaj dneh dela rekel, da smo tukaj vsi nori, ker tako delamo. Morali smo, če smo hoteli naprej. Bili smo strojniki, ključavničarji, kamnoseki, nakladalci, prevozniki... Skratka, vsakdo je moral poprijeti za vse, če je bilo treba.

Leta 1964 sem zapustil kolektiv. Predtem sem se poročil in potreboval sem stanovanje. Tu mi ga takrat seveda niso mogli dati, zato sem odšel v Kmetijsko zadruško Šmartno ob Paki, kjer sem dobil stanovanje. Po osmih letih pa sem se znova vrnil v Gorenje.

Ko smo začeli izdelovati štedilnike na trda goriva, mislim, da je bilo to leta 1958, se je za naš kolektiv začel velik vzpon. Ko pa smo začeli zaposlovati prve ženske, so starejši ljudje zrnjevali z glavami, češ, kakšni le bodo naši izdelki, če jih bodo delale ženske. Danes pa je Gorenje večinoma ženski kolektiv...

Ko danes preišlujem o 25. letnem razvoju Gorenja, tudi jaz takrat na začetku nisem mislil, da bo iz kolektiva z 11 zaposlenimi zrastel gigant z dvajset tisočimi delavci, ki bo znan po celotnem svetu. Enako kot drugi, sem tudi jaz ponosen na ves ta razvoj našega Gorenja."

ANTON OREŠNIK, 49: V takratnem okrajnem Kovinskem podjetju sem se izučil za ključavničarja. Začeli smo v bivši Špehovi kovačnici. Delali smo v zelo težkih pogojih. Orodja ni bilo. Imeli smo samo eno staro stružnico, na kateri smo delali vse. Bili smo tudi, seveda, brez delov-

temelje Gorenju

nih oblek in drugih zaščitnih sredstev. Imeli smo pač to, kar je vsak sam prinesel. Plača ni bila najslabša, najboljša pa tudi ne.

Na prostoru, kjer danes stoji „Keramika“ v vasi Gorenje, je bila stara lesena uta, last kmetijske zadruge. Na pobudo Atelška smo to uto odkupili in jo sami z udamiškim delom pozidali. To je bila naša prva nova delavnica. Tu so bili že boljši delovni pogoji, tudi topleje je bilo v njej. In tako smo se počasi širili. Ko mlinci in mlatilnice, ki smo jih do takrat izdelovali, niso šli več najbolje v prodajo, smo se lotili vsakršnega dela. Izdelovali smo nekakšne omare oziroma posode za olje, opravljali razna remontna dela. Če ni bilo dela v vasi, smo šli v Železarno Štore, kjer smo kopalni bentonite, kopalni v kamnolomu itd.“

Zanimivo pa je, da kljub vsem krizam, ki so nas doletele, nismo nikoli imeli izgube. Zmeraj smo se izvlekli.

Pravi praznik pa je za nas bil, ko smo dobili novo strojnico. Zdi se mi, da je bilo to leta 1955. Ponjo smo šli s konji in o tej naši pridobitvi smo poravnali vse povsod.

Bogati so spomini teh petindvajsetih let. Bilo je slabo in tudi lepo. Tedaj smo delali v veliko slabših pogojih, toda zadovoljni smo bili veliko bolj kot danes, ko imamo vsega.

Sedaj sem zaposlen v Keramiki, kjer delam v laboratoriju sitotiska. Tovarna je nova, sodobni prostori, imam vse pripomočke oziroma naprave, ki jih potrebujem. Velikanska razlika od takratnih delovnih pogojev. V Gorenju sta zaposlena tudi hčerka in sin in želim si, da bi tudi onadva, kot ostala mlada generacija enako zagnano, z ljubeznijo, v medsebojnem tovarštvu in veliki slogi, nadaljevala pred 25. leti začeto delo.“

DANILO HRAMEC, 44: „Najprej sem delal v tovarni tehničar v Celju, kjer sem napravil kovinarsko šolo. Da se mi ne bi bilo treba vsak dan voziti z vlakom v Celje, sem se zaposlil tukaj v vasi Gorenje. Hud o je bilo tedaj; še zlasti, če primerjamo s tem, kar pomeni Gorenje danes. Takrat smo bili velikokrat v hudi krizi. Na začetku smo med drugim izdelovali sadne mlince in preproste mlatilnice. Vsak delavec je moral sestaviti 11 sadnih mlincov na dan. Te smo nato vozili na postajo Slatkovec s konji. Običajno smo postavili dva voza skupaj ter tako peljali naše izdelke na postajo v Šmartnem ob Paki.“

Delovni pogoji so bili zelo težki, saj na začetku nismo imeli nobene prave delavnice. — Delali smo v barakah, kjer je bilo zelo mrzlo. Pozimi je skozi spranje celo sneg nosilo v notranjost. Mlini in mlatilnice so v začetnem obdobju zelo šli v prodajo, ker je zadruga dajala kmetov v ta namen regrese. Ko pa tega ni bilo več, smo začeli delati v tukajšnjih kamnolomih. Eno leto in šest mesecev sem vozil neke vrste vlečno vozilo, ki ni bilo podobno niti tovornjaku niti traktorju. Velik mojster si moral biti, da si ga vžgal. Ko pa je stekel, je takko ropotalo, da so ga ljudje slišali daleč naokoli. Na njem sem bil dan in noč. Pogosto sem šel od doma zjutraj ob štirih in se šele zvečer vrnil. Bili so zelo slabi pogoji. Na njem me je med vožnjoo zeblo, saj nisem imel nobene bunde. Le suknišč. Pozimi sem pogostokrat ponoči obstal na sredini ceste.

Res hudo je bilo velikokrat. Toda odnehali nismo, pa čeprav smo prejeli tudi 60 odstotne

plače. Verjeli in upali smo v Atelškove besede. Vedno nam je govoril: „Pobi vzdržati moramo, saj bo bolje.“ In danes sem ponosen, da smo vzdržali, da je Gorenje doseglo ta ogromen razvoj. Dosedanjih 25 let pa seveda terja od vseh nas, da tudi v nadaljnji razvoj zremo enako smelo in pogumno.“

ZDRAVKO SATLER, 54: „Najprej sem bil zaposlen pri železnici kot nadzornik pgoje. Nato so me hoteli premestiti v Bosno. Nisem se mogel ločiti od domačega kraja, pa sem se zaposlil tukaj in ostal vse do danes. In iz Gorenja bom odšel tudi v pokoj. S to tovarno sem rasel, živel. Tovarna je moj drugi dom. V njej sem pustil svojo mladost pa tudi svojo moč. Toda zadovoljen ter srečen sem, da smo prebrodili vse težave, ki so nam pogostokrat stale na poti našega 25. letnega razvoja in da se je tedaj sanjavi cilj danes uresničil.“

Vsega tega pa ne bi bili dosegli, če ne bi bili naši medsebojni odnosi zdravi. Vsi smo si bili enaki.

Direktor nam je bil kot pravi tovariš, ko pa je bilo treba delati pa strog in smo se ga vsi bali,“ se z nasmehom rad spominja danes Zdravko Satler.

„Takrat v prvih letih je bila mizarska delavnica na mojem domu. Bil sem njen vodja. Do leta 1958, ko smo prevzeli izdelavo štedilnikov na trda goriva, samo v glavnem delali mlatilnice in sadne mlince. Ko niso šli več v zadostnih količinah v prodajo, smo izdelovali nekakšne omare, v katerih so v trgovinah shranjevali olje. Zadnje, kar je ta mizarska delavnica izdelovala za trg, so bili leseni pralni stroji.“

Seveda me danes navdajajo občutki ponosa, da sem bil med tistimi delavci, ki so zanetili osnovno iskro razvoja kolektivna Gorenje in hvaležen, da je naša takratna velika zagnanost in želja, da postanemo veliki, še danes cenjena. Takrat smo resnično bili zelo majhna iskrica v današnjem velikem plamenu Gorenja. Z veseljem smo hodili v službo. Kljub težavam, katere so nas, razumljivo, spremljale.

Želeli smo si boljše delovne in življenjske pogoje, toda nikoli nismo mislili, da bo v različnih tovarnah Gorenja kdaj zaposlenih blizu 20 tisoč delavcev.“

gorenje srebrni jubilej zvestobe

ZAZRTI V PRIHODNOST

V Gorenju je postala že kar domača misel, da se je prihodnost že pričela. Že danes postavljajo osnove za vse tisto, kar bo Gorenje prihodnje leto, načrtujejo že leto 1985 in razmišljajo o letu 2000 ...

Živimo v času prave tehnološke eksplozije, kar pomeni, da bo vse tisto, kar je danes na tržišču najsoodnejše, že v petih letih star, zaprašen vsakdanji eksponat, ki bo našel svoje mesto v že prenatrpanem muzeju včerajšnjih tehnologij.

V trdi, ostri tekmi na vseh tržiščih sveta ohranijo svoje mesto predvsem tisti, ki že danes jasno načrtujejo svojo prihodnost. Prostor je predvsem za ambiciozne in dobro omišljene načrte, takšne, ki gredo že sedaj za korak ali dva pred časom.

V Gorenju so znali gledati v prihodnost. Že takrat, ko je mala obrtna delavnica pričela z osvajanjem prvih proizvodov bele tehnike, ali pred slabim desetletjem, ko so stopili v krog proizvajalcev elektronike ...

In danes, ob 25-letnici, ob srebrnem jubileju zvestobe, je Gorenje, bolj kot kdaj koli, obrnjeno k tej svoji prihodnosti, načrtom, viziji jutrišnjega dne.

RAZVOJNI PROGRAMI

Razvoj Gorenja je načrtan v programih DOM, INDUSTRIJA in RAČUNALNIŠTVO, da bi tako lahko resnično nudili vsakomur vse. V svojem razvoju je prišlo Gorenje tako daleč, da že lahko in hoče prispevati svoj delež k osvajanju vesolja. Program DOM je v svoji vsebini zaokrožena celota, ki naj bi nudila človeku popolnoma opremljeno hišo in tudi del tistega, kar sodi v njeno okolje. Drugi program INDUSTRIJA nakazuje silnice za razvoj proizvodnje elementov za program DOM. Tretji program, RAČUNALNIŠTVO, pa je začetek novega. V Gorenju se zavedajo, da mora naša družba vse bolj obvladovati vrhunsko tehnologijo, med katero brez dvoma spada tudi računalništvo.

Smisel reproduksijske celote DOM je v vse večjem vključevanju porabnika v celotni razvojno-raziskovalni-proizvodno-prodajni krog z namenom zblizovanja skupnih ciljev in potreb.

V veliki viziji jutrišnje organizacije Gorenja je vse današnje samo dopolnjeno, novo in sodobno ter povezano v proizvodnji in ponudbi kot celosten ambient — sodoben, primeren, funkcionalen ter estetsko dovršen skladen okvir srečnega življenja.

NA PRAGU XXI. STOLETJA

Uresničitev vizije jutrišnjega Gorenja bo omogočena z delom, z gospodarskimi kalkulacijami, s povezovanjem znanosti in proizvodnje, z razvojem tehnologije, z raziskovanjem tržišča, z vključevanjem v svetovno delitev dela, s čimboljšo organizacijo proizvodnje in ponudbe — to je z združevanjem dela in sredstev, pri čemer zasledujejo cilje: rentabilnost, racionalizacijo, planiranje razvoja in kreditne politike — skratka vse tisto, kar je gospodarska strategija kolektiva Goren-

je danes in kar bo jutri. Prav v tem se skriva misel, ki jo je vse pogosteje slišati v Gorenju: delamo in mislimo danes za jutri!

Mar ni današnje Gorenje prav tako tista „neralna vizija“ enajstih pionirskih delavcev, ki so pričeli pred 25 leti v eni baraki?

Prav zato je današnji trenutek Gorenja največje jamstvo njegove prihodnosti.

V OKVIRIH SVETOVNE DELITVE DELA

Če so bili nekoč cilji Gorenja prenos svetovnih tehnologij na jugoslovanska tla, potem so danes v zavzetanju enakopravnega položaja na svetovnem trgu med najmočnejšimi. Podatki o izvozu Gorenja, v 62 dežel so doslej prodali že nad 6 milijonov izdelkov, samo letos pa bo vrednost izvoza preseгла 100 milijonov dolarjev, dovolj zgovorno pričajo o vključevanju v svetovno delitev dela.

V pogovornem jeziku Gorenja ni več pravega mesta za pojem „tuje tržišče“, kajti že danes potuje vsak četrti proizvod iz Gorenja preko meja domovine.

Ustanovitev proizvodnih, trgovskih in servisnih organizacij na mednarodnem trgu so dolgoročna strategija vse večjega integriranja Gorenja v svetovno tržišče. Podjetja, kot Gorenje — Pacifik, Gorenje — Helas, Gorenje — Koerting in druga, morajo še bolj odpreti vrata za prodor znanstveno-tehničnih dosežkov na naša tržišča.

Cilj, razvijati se vzporedno z najrazvitejšimi in ožiti prostor, ki nas od njih loči pomeni, da moramo poslovati na njihovem tržišču, se krepiti v konkurenčni borbi in pridobivati na ugledu, k čemer nas vodijo zmogljivosti proizvodnje.

Prav v tem je smisel teze Gorenja, da ne obstoja naše in svetovno temveč enotno tržišče.

Z ustanovitvijo firme Gorenje — Nigerija pa se odkriva še ena težnja Gorenja, ki je v skladu z obče jugoslovasko politiko neuvrčenosti in širjenja gospodarskega sodelovanja z deželami v razvoju.

Bodoča zamisel in vizija Gorenja se torej ogleduje v prvi internacionalni firmi, kolektivu, ki je odprt vsem svetovno znanstveno-tehničnim in gospodarskim gibanjem.

V Gorenju načrtujejo nova investicijska vlaganja, številne nove obrate, in to predvsem v manj razvitih predelih naše domovine, kjer bodo gradili najsoodnejše obrate. Tako bo z integracijo Gorenja na svetovnem tržišču doseženo, da se bodo manj razviti hitreje približali tehnološki ravni svetovnega trga.

NAJBOLJŠE JAMSTVO — DOSLEJ PREHOJENA POT

Takšni poglobitveni okvirni cilji poslovne politike Gorenja terjajo novo organizacijo, tako na razvojno-tehnološkem kot na prodajnem področju nastopa na tržišču.

Dosedaj prehojena pot pa je ob jubileju — 25-letnici obstoja Gorenja — najboljšo jamstvo, ki kaže na zadostno moč, sposobno samoodrekanja in zaupanja vase, torej vse tisto, kar je potrebno, da se vizija in plan spremeni v resničnost.

S seje predsedstva občinskega sveta ZSS Velenje

Prejšnji teden se je na peto redno sejo sestalo predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje. Na začetku so se člani predsedstva seznanili s stanjem v zdravstvu, Rudarskem šolskem centru, Komunalnem centru ter gostinstvu. Na dnevnem redu je bila tudi obravnava o smutkovih resolucij o politiki uresničevanja družbenih planov za obdobje 1976 - 80 v letu 1979. Obravnavali so stališča komisije za samoupravne in družbeno ekonomske odnose pri občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije Velenje na zvezi in republiški usutek resolucije o politiki uresničevanja družbenega plana za obdobje 1976 - 80 v prihodnjem letu ter na smernice za sestavo občinske resolucije. Ugotovili so, da nam porabljena sredstva rastejo z istim indeksom kot celotni prihodek in da tudi v prihodnjem letu ne bomo poboljšali ekonomičnosti poslovanja. Takoj v začetku prihodnjega leta je potrebno ugotoviti vzroke neskladne rasti, ki so v povečanju cen materiala ali tujih storitev, odvisnost od uvoza, dragem tehnološkem procesu in organizaciji dela, večjem obsegu investicijskega vzdrževanja, prevelikem obsegu osebnih prejemkov in obsegu materialnih stroškov, izrednih izdatkih za primanjkljaje pri materialu, drobnem inventarju, zalogah, zneskih

odpisanih terjatev, zamudnih obrestih, prevelikem obsegu stroškov za propagando, reklamo, sejme, reprezentanco. Spregovorili so tudi o stopnji rasti zaposlovanja, ki znaša 8 odstotkov. Del dohodka za skupne in splošne potrebe raste hitreje kot dohodek. Ugodno pa so planirana razmerja med uvozom in izvozom, saj je za leto 1979 devizna bilanca skoraj pokrita.

Na seji so člani predsedstva analizirali gibanja osebnih dohodkov v letošnjem polletju. Ugotovili so, da so v nekaterih organizacijah združenega dela osebni dohodki nenormalno porastli in postavili vprašanje, če je delitveno razmerje med sredstvi za akumulacijo in izplačanimi osebnimi dohodki ustrezno in družbeno opravičljivo. Nekatere organizacije združenega dela so osebne dohodke povečale celo za 25 odstotkov, kar seveda ne more biti sprejemljivo. So pa tudi takšne delovne organizacije, kjer se je osebni dohodek delavcev v primerjavi z lanskim letom zmanjšal. Prav tako ugotavljajo v nekaterih kolektivih prevelike razpore med osebnimi dohodki, kritično pa so spregovorili tudi o upravičenosti nadumega dela. Izplačani osebni dohodek za delo preko polnega delovnega časa dosega ponekod namreč tudi povprečni mesečni osebni dohodek na delavca.

Ugotovili so še, da posamezni vodilni in vodstveni delavci prejemajo plačilo za nadurno delo, kar pa je v nasprotju s stališči zveze komunistov in sindikata.

Predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje je spregovorilo tudi o nalogah za volitve v organe SZDL in skupščine Krajevnih skupnosti.

Tudi letos kviz tekmovanje

Jutri ob 17. uri bo občinsko kviz tekmovanje Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, ki ga organizira občinska konferenca ZSMS Velenje. Na tekmovanje se je prijavilo 11 ekip, ki se bodo ob 14. uri najprej pomerile v predtekmovanje. Pet prouvrščenih ekip bo nato ob 17. uri tekmovalo v finalu.

Letošnje kviz tekmovanje Mladost v pesmi, besedi in spretnosti je posvečeno temi Samoupravljanje naša sedanjost in bodočnost. Mladi tekmovalci bodo odgovarjali na vprašanja, ki se nanašajo na resolucijo 11. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije, referat predsednika republike maršala Tita in knjigo tovariša Edvarda Kardelja Smeri razvoja družbenega sistema socialističnega samoupravljanja. Mladi bodo pripravili tudi kratek kulturni program.

Tekmovalci dveh prouvrščenih ekip jutrišnjega občinskega tekmovanja se bodo udeležili regijskega kviza tekmovanja, ki bo 2. decembra v Rimskih Toplicah.

B. Z.

SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS MOZIRJE

V sredo popoldne so se na 5. redni seji sestali člani občinske konference ZKS Mozirje. Najprej so ocenili samoupravne družbeno-ekonomske razmere v občini in zatem obravnavali in potrdili zaključke z nedavnega seminarja za sekretarje osnovnih organizacij Zveze komunistov. Ti zaključki so pomembni še zlasti zaradi tega, ker komunistom v mozirski občini pomenijo temeljno usmeritev pri njihovem bodočem delu. Še posebej velja to za razreševanje konkretnih problemov, ki se pojavljajo pri vsakodnevem delu v krajevnih skupnostih in v temeljnih ter drugih organizacijah združenega dela.

ste že naročeni na naš teden?

O PROBLEMIH ZAPOSLENIH ŽENSK

Svet za družbeno-ekonomski in politični položaj žensk pri občinski konferenci SZDL Mozirje je v sodelovanju z občinskim svetom zveze sindikatov v torek pripravil problemsko konferenco. Temo tega posveta so namenili delavki v združenem delu, še posebej pa so se posvetili problemom na področjih varstva otrok in izobraževanja zaposlenih žensk. Konferenca je bila v prostorih Modne konfekcije Elkoj.

Vezi ŠŠK z združenim delom

Naš klub sestavlja pet komisij: informativna, športna, kultura, komisija za odnose z združenim delom, in komisija za SLO. Vsaka ima specifične zadolžitve in naloge. Komisije so se sestale že pred seminarjem in sprejele svoj delovni načrt, iz česar je bilo potrebno sestaviti enoten plan kluba. Za nekatere konkretne akcije smo določili roke, druge, ki potekajo dalj časa, pa smo splošno opredelili. V prihodnje želimo dejavnost kluba čim bolj usmeriti v povezovanje in sodelovanje z združenim delom v bočini, ter vzpostaviti stike z delavsko mladino. Tako bo že v drugi polovici novembra sestanek predstavnikov ZSMS Vegrad in našega kluba, kjer se bomo dogovorili o nadaljnjem sodelovanju in skupnih akcijah. Poleg tega nas v novembru čaka sodelovanje na kvizu Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, za katerega se že pripravljamo. V decembru bomo pričeli z debatnimi večeri, ki smo jih organizirali že v preteklem letu. Letos jih želimo z raznovrstno izbiro še popestriti in tako pritegniti čim več ljudi ne samo iz vrst ŠŠK. Tema prvega debatnega večera bo Kitajska. Nadaljevali bomo z obiski pri velenjskih maturantih. Za letošnje leto smo predvideli dva, v decembru in februarju. Njun namen je predstavitev našega kluba, kamor se bodo maturanti v času študija vključevali in seznanjanje z načinom in pogoji študija. Z delovnimi organizacijami smo že navezali stike in se dogovorili o sodelovanju. Naleтели smo na razumevanje in pripravljenost delovnih organizacij, da vzpostavimo medsebojni stik. Akademski ples bo 19. januarja 1979 v prostorih kavarne REK. Februarja

se bomo udeležili tradicionalnega pohoda po poteh XIV. divizije in pripravili na to temo debatni večer. Ob pomoči študentskega kluba Forum bomo organizirali enotedenski smučarski tečaj. Spomladi se bomo trimsko udeleževali. Priredili bomo vsakoletni kolesarski rally s piknikom in tek po gozdu. Skozi vse leto potekajo športna srečanja in rekreacija. Stike na športnem področju imamo s posavskimi študenti, poleg tega pa občasno prirajamo športna srečanja med aktivni našega kluba. Največ naporov pri športnem udejstvovanju pa usmerjamo v sodelovanje pri Kajuhovem pokalu, kjer imamo že nekaj lepih uspehov.

Že nekaj let se trudimo, da bi izboljšali informiranje v klubu in sproti predstavljali svoje delo tudi okolici. V letošnjem letu bomo to izvajali z obveščanjem preko Našega časa in informativnih delovnih organizacijah, na Radiu Študent pa bomo imeli redno polurno oddajo. Plan dela smo nato finančno ovrednotili in upamo, da nam bo uspelo zagotoviti čim več sredstev, s čimer bo omogočeno nemoteno izvajanje načrta dela.

Z. Lah
T. Guček

od petka do petka

POJASNILO

V 45. številki Našega časa so na zadnji strani v članku Dober dan dragi bralec dvakrat omenjeni onesnaženi kletni prostori Standarda. K temu besedilu smo dožili popravek oziroma pojasnilo. Niso namreč mišljeni prostori delovne enote Standard Trgovsko proizvodnega podjetja ERA, ampak kletni prostori stanovančev bloka (Saleška 2), kjer je v pritličju tudi ta delovna enota.

Seminar

Šaleškega študentskega kluba v Šoštanju

V želji za čim neposrednejši stik med mladimi, ki so vključeni v študentske vrste in združenim delom ter političnim sistemom socialističnega samoupravljanja, je bil v soboto, 18. novembra posvet s študenti.

Posveta oziroma predavanja, ki je trajalo od 8. do 13. ure, se je udeležilo preko 30 študentov iz ŠŠK Velenje, poleg njih pa so na posvetu sodelovali še predstavniki OS ZSS Velenje, OK ZKS Velenje, OK ZSMS in kluba samoupravljalcev naše občine, ki je posvet tudi organiziral. V prvem delu posveta, so Šaleški študentje in aktivni iz Ljubljane, Celja in Maribora usklajevali in pripravili program dela

za prihodnje šolsko leto, pri čemer so posebni poudarek namenili delu komisije za odnose z združenim delom ter potrebi po njihovem praktičnem družbenopolitičnem usposabljanju.

V drugem delu posveta pa so se v obliki predavanja in proste razprave neposredno seznanili s temo „Delovanje delegatskega sistema na sploh“, ki jo je praktično podal Viktor Sušin, dipl. pravnik.

Študentje in vsi prisotni so se razšli z željo, da se še srečajo, saj bodo le s sodelovanjem lahko postali pripravljani na delo, ki jih čaka po končanem študiju.

Obisk v prodajalni Avto Celja v Velenju

Pogovor z vodjem trgovine Avto Celje prodajalna Velenje Martinom Anderličem

V teh poznih jesenskih dneh imamo precej dela s pripravo našega avtomobila za zimske dni. Zato se še bolj ustajamo v trgovinah, kjer prodajajo rezervne dele ter zimsko opremo za avtomobile. Tudi mi smo obiskali prodajalno Avto Celje na Partizanski cesti v Velenju, kjer smo se z vodjo trgovine Martinom Anderličem pogovarjali o založenosti, povpraševanju, o težavah, ki jih ima ta sedemčlanski kolektiv.

V Avtu Celje Prodajalni Velenje nudijo ves Zastavin program z vsemi rezervnimi deli, rezervne dele za avtomobile znamke NSU, Wartburg, Škoda, TAM, vse vrste gum ter elektro potrošni material. Poleg tega pa nudijo tudi vso avtomobilsko opremo, sredstva za vzdrževanje avtomobila, to so razna olja, pa sredstva za zaščito avtomobila in podobno. Na voljo je tudi dodatna oprema kot so prevleke za avtomobile, preproge, prtlačniki (tudi za smuči).

Kot je dejal Martin Anderlič je trenutno največ povpraševanja po rezervnih delih za 101, po zimskih gumah, verigah ter drugih zimskih pripomočkih.

Bralce pa bo prav gotovo zanimalo tudi, kako je s prodajo avtomobilov v tej prodajalni. Trenutno sicer ne sprejemajo naročil, vendar meni Martin

Anderlič, da jih bodo pričeli že prihodnji mesec. Upa tudi, da se bodo dobavni roki skrajšali.

Martin Anderlič

S poslovanjem v letošnjem letu so v velenjski prodajalni Avto Celje zadovoljni, saj so letni plan dosegli v osmih mesecih.

Aktivno se ta sedemčlanski kolektiv, ki izobražuje tudi tri učence, vključuje v družbeno politično življenje svoje delovne organizacije. Res je potrebno na vse sestanke v Celje, vendar pravijo, da razdalja ni ovira. Za dobro preživljanje prostega časa pa organizirano kegljajo.

M. T.

POLZELA

TOVARNA NOGAVIC n. ool. o. POLZ

TOZD ŽENSKÉ NOGAVICE

VABI K SODELOVANJU

VEČ DELAVK V STAROSTI DO 30 LET Z KROJENJE, ŠIVANJE, OBLIKOVANJE IN DELAVO NOGAVIC.

Nudimo izredne delovne pogoje. Delovno razmerje sklenjeno za nedoločen čas. Predvideno je trimesečno poskusno delo. Stanovanja niso zagotovljena. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po prispeli vlogi.

Svoje vloge naj kandidati pošljejo na naslov:

POLZELA - Tovarna nogavic, Polzela.

RDEČA DVORANA Velenje Saleška cesta

objavlja

prosta dela in naloge za RTC GOLTE

1. ekonom
2. štiri blagajnike
3. deset žičničarjev
4. štiri gondolske sprevodnike
5. sobarica
6. pomožni delavci

Pogoji:
pod 1. trgovska šola
pod 2. trgovska šola
pod 3., 4., 5., 6., dokončana osnovna šola
pod 3. delo se združuje za določen čas

Kandidati naj vložijo pismene prijave v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov:
Rdeča dvorana Velenje, Velenje.

FRANC KOLENC

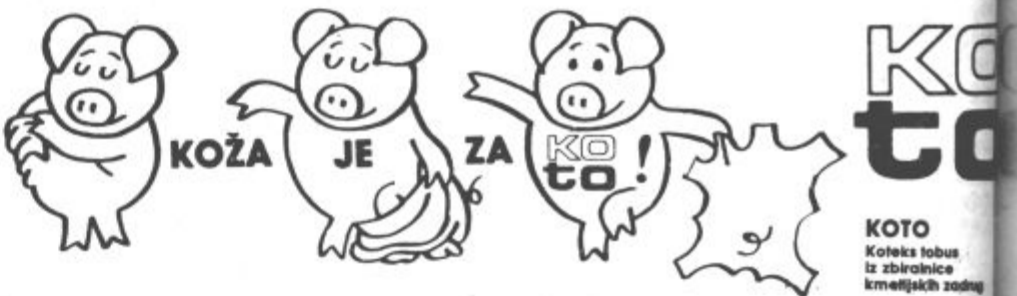
V Šoštanju je zalostno odjeknila vest, da je nenadoma umrl komaj 65-letni upokojeni šofer avtoturističnega podjetja Izletnik iz Celja in dolgoletni zaslužni športni delavec Franc Kolenc.

Pokojni, ki se je rodil 6. 12. 1912 v delavski družini, je že v rani mladosti moral stopiti na samostojno življenjsko pot, saj sta mu že v 6. letu starosti umrla starša.

S težavo se je prebijal skozi življenje dokler ni ustvaril družine in se zaposlil kot avtobusni šofer. Poleg svoje službene obveznosti je bil vseskozi aktiven športni delavec, dolgoletni igralec šoštanjskega nogometnega kluba, kasneje pa vrsto let izredno prizadeven nogometni sodnik celjske nogometne podzveze. Zaradi bolezni bil predčasno invaliden upokojen, vendar je vseh ostal vnet obiskovalec nogometnih tekem v Šoštanju in okolici, hkrati pa budno spremljal in pomagal pri vzgoji nogometnega ščaja.

Na njegovi zadnji pokopališču v Podkraju se v soboto, 11. novembra od njega poslovili šteje prebivalci Šoštanja, štanski tovariši in športni delci, za njegovo družbeno delovanje pa se mu je ob prtem grobu zahvalil predsednik Krajevne skupnosti Šoštanj Miloš Volk.

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO UGODNEJŠI CENI KOT PREJŠNJA

KOTO
Koleks lobus
iz zbirnice
kmetijskih zalog

Mati, žena, kmetica, delegatka in še kaj

Kmečka žena je danes vse kaj drugega kot je bila še pred leti, čeprav njenega dela še vedno ne znamo vrednotiti v pravi meri — Joža Rakun na Črmešnikovi kmetiji v Gornji Savinjski dolini se kot kmetica in družbenopolitična delavka bori za to

Mati, žena, kmetica, nosilka turizma na kmetiji, družbenopolitična delavka. Vse to in še marsikaj v eni sami osebi. Njena, in moževa seveda, kmetija je znana daleč naokrog. Na pri-

Ze takšno opozorilo pritegne mimoidočega

vlačnem mestu pod obronki mozirskih planin in Tera, dvignjeno nad dolino leži lepo urejeno kmečko gospodarstvo. Na njem redijo 17 govedi in dvakrat ali trikrat dnevno skupno namolzejo do 180 litrov mleka. Lani so ga oddali dobrih 44.000 litrov. Njiv ne obdelujejo. Usmeritev v načrtno govedorejo in v mlečno proizvodnjo terja pašno-košni sistem, za obdelovanje njiv in pridelovanje vseh vrst poljščin niti ni časa, pa tudi smotnost takšnega početja že zdavnaj ni več vprašljiva. Skrbeti je treba za 11 prašičev, tudi delo v gozdu terja svojo mero časa in naporov, poleti, ko je časa najmanj in dela največ, pa je treba postreči še gostom, ki tukaj uživajo prepotrebni mir in si nabirajo duševnih in telesnih moči. Teh na delovnem mestu in v vrvežu mestnega vsakdanjika nikoli ni preveč. Odmor torej za nekatere in podvojena mera dela in skrbi za druge.

Ure tečejo kot minute in prenekatero si je treba odtrgati še za proučevanje skupščinskega in drugega gradiva. Tega ne manjka, ne pred sejo zborov skupščine občine, ne pred sejo družbenopolitičnega zbora skupščine SR Slovenije, pa še posvetovati se je treba z „bazo“, kakor se neljubo zveneče radi izražamo, postoriti to in ono na zadrugi, prispevati svoj delež k naporom žena združnic...

Dela za cel štab torej, pa vendarle se vse niti združujejo v osebi Jože Rakun. Z možem Ivanom zgledno gospodarita na Črmešnikovi kmetiji. Kje je to že vemo, če pa komu še vedno ni jasno, ga bo na to spomnilo lično oblikovano opozorilo nekaj sto metrov pred Okonino.

Kako Joža Rakun vse to zmore je jasno samo njej sami, ali pa tudi ne. Opravila na kmetiji seveda ležijo na moževih plečih, pa vseeno je vprašanje, kdo komu pomaga, najverjetneje eden drugemu. Čisto sama tudi nista im tu ju še posebej veseli. Ne birez vzroka. Hčerka Fanika obiskuje kmetijsko šolo v Sentjurju. In ji malo jezikov, ki pravijo, da bi ji lahko omogočili kaj „boljšega“, pa kaj ko jo delo na kmetiji resnično veseli in je že sedaj mamina desna roka v kuhinji, v sobah, v hlevu. Najverjetneje z odhodom v Sentjurj tudi ni podrla vseh mostov po katerih vodijo poti k višjim spoznanjem. Osnovnošolec Ivo je poglavje zase. On in sstroji. Kosi in sploh poprime za vsako delo, ki ga njegove drobnice, a že mladeniško krepke roke zmorejo.

Vse lepo irin prav torej, vendar vedno ni bil tako. Joža Rakun se je na „grunt“ omožila leta

1962. Prišla je iz Ljubnega, le nekaj kilometrov stran, pa vendar je bilo to za takratne razmere nekaj nepojmljivega. Pomislekov, odporov in nerazumevanja je bilo pretek in od vsepovsod. „Res je, tistih in današnjih časov se ne da primerjati. Bila sem edinka, živela sem na Ljubnem in na vsem lepem se odpravim v hribe, za „kmetico“. Ta izraz je bil takrat še nekaj slabega, žaljivega. Takrat si v prav nobenih sanjah ne bi upala pomisliti, da bo najina kmetija nekoč tako vzorno urejena, da jo bodo obiskovale številne skupine, da bom delegatka republiškega zbora, da bom ponosna, ker sem kmetica. Kar priznati moram, da me je bilo v tistih časih večkrat skoraj sram, toliko vsega sem morala poslušati. Tudi sicer je bilo skoraj vse narobe. Kmetija je bila neurejena, zastarela, do nje ni peljala niti cesta. Mož je bil prva leta še v službi in v tem času sva za silo obnovila hišo. Odplačati je bilo treba dediče in posodobiti kmetijo. Preveč dela za štiri roke, vendar sva zmogla tudi to. Po

je treba sedaj povmiti in okrepiti. Zgornjesavinjska kmetijska zadruga vlaga v to dejavnost veliko mero naporov in kaže, da bo uspela. Gostje, ki prihajajo od vsepovsod, vedo kaj želijo in napore tudi znajo pravilno vrednotiti. Večinoma se vračajo iz leta v leto na počitnice in še vmes, ob 1. maju, za silvestrovo in še kdaj.

Biti mati, žena, kmetica in gospodinja obenem ni lahko, skrbeti ob tem tudi za goste je še težje, biti poleg tega še aktivna žena zadruga in celo delegatka družbenopolitičnega zbora skupščine SR Slovenije je pa zares težko. Za vse to je treba najti čas po opravljenem delu in tega ni nikoli malo.

„Žene združnice smo odlično organizirane in zelo delavne, pri tem pa nam je zadruga v resnično oporo. Največ pozornosti posvečamo izpopolnjevanju in izobraževanju. Mesto kmečke žene ni le za štedilnikom in v hlevu, zagotoviti ji je treba tisto vlogo v družbi, kakršna ji nedvomno pripada. Žene se večinoma zavedamo, da imamo naj-

nega zbora republiške skupščine. Edina kmetica je tam. Treme in negotovosti v začetku ni manjkalo, kaj kmalu pa se je vse spremenilo na bolje. Kot da so skupni problemi odpravili vse ovire in zadržke.

„Delegatom dela ne manjka, nam iz kmetijstva pa v zadnjem času še najmanj. V javni razpravi so osnutki novih kmetijskih zakonov. Za naše bodoče delo in življenje gre. Razprava je rodila obilo pripomb. Tudi v mozirski občini smo izoblikovali prenekatero pripombo in predlagali precej dopolnitev in sprememb. Nova zakonodaja je za nas življenjskega pomena in ničesar ne kaže prepustiti naključju. Res, zelo težko je ob vseh teh nalogah najti čas za vse. V tem času takšno vsklajevanje še nekako uspeva, poleti in jeseni pa zelo, zelo težko. Velikokrat si ukradeš čas, pa drugič bolj pritegneš, a vedno to le ne gre.“

Morda pa le. Na Črmešnikovi kmetiji pravzaprav dokazujejo to zadnje. In še za prihodnost jim ni treba skrbeti.

Do 180 litrov mleka dnevno in 44.000 litrov letno

J. P.

Obiskov nikoli ne manjka, iz domovine in tujine, mnogo jih prihaja tudi po napotke

petih letih sva se odločila za preusmeritev gospodarjenja. Zagotovila sva si kredite in obnovila hlev, na enak način sva si nakupila prepotrebne stroje in počasi je krenilo na bolje. Pred štirimi leti sva s pomočjo strokovnjakov ponovno obnovila hišo in se, na že preusmerjeni kmetiji, lotila še kmečkega turizma.“

Da, turizem na kmetiji je obet Gornje Savinjske doline in njenega turizma v celoti. Še pred nedavnim je bil nemalo krat kamen spotike. Črmešnikova kmetija je ena tistih, ki so stvar zgrabile na pravem koncu. Na njej je danes 12 ležišč in še kakšno več, če je treba. Joža Rakun pravi, da so dvomi o nadaljnji razvojni poti pravzaprav odveč. Že ne začetku se je treba soočiti z resnico in pogojem hkrati, da je kmečki turizem izključno le dopolnilna dejavnost na kmetiji. Ob jasnih in nedvoumnih določilih, ki urejajo razvoj te dejavnosti, nespornaj pravzaprav ne bi smelo biti. Napak je bilo kljub temu precej in izigravanj tudi, vse skupaj pa je tej pomembni in obetajoči dejavnosti že na začetku dokaj skalilo ugled. Tega

bolj vroče železo v ognju same. Zato se moramo izobraževati, usposabljati. V naši občini imamo to zelo dobro urejeno. Žene same vemo česa se moramo naučiti. Same se dogovarjamo in v sodelovanju z drugo lepo napredujemo. Od vseh oblik na tem področju so najbolj privlačna in koristna srečanja na domačijah. Zlasti pozimi se dobivamo enkrat tu, drugič tam in v ožjem, sproščenem krogu največ pridobimo. Pravilno vrednotenje kmečke žene je sicer na vse višji ravni, vse drugače je danes, kot je bilo še pred nedavnim, vendar to še ni dovolj. Žene se zavedamo, da se vsega ne da opraviti preko noči, pa vendarle bi lahko bile deležne več razumevanja in pomoči. Ob vsem delu mora biti še mati, žena, na kmetijah je vse manj ljudi, kdo bo opravil tvoje delo ob boleznih in ob drugih nepredvidenih primerih? “

Težav ne manjka in marsikateri ni od muh. Resnično bo treba najti za kmečko ženo več poslušanja in ne le za ženo, za vsako posamezno kmetijo posebej, za kmetijstvo v celoti. Tem nalogam se Joža Rakun posveča kot delegatka družbenopolitič-

Postopek vključevanja nazarške lesne industrije v sklop sestavljene organizacije združenega dela Gorenje je v polnem teku. Poročilo o dosedanjem delu je na nedavni seji sprejel tudi izvršni svet skupščine občine Mozirje in v zvezi s tem sprejel nekatere sklepe. Med nje sodi tudi napotek, da je treba poiskati še ustrezn način sodelovanja z Gornjegrajsko Smreko, kar je zaradi sorodnosti proizvodnega programa še zlasti pomembno.

V tem času posvečajo največ pozornosti prilagajanju GLIN-ove organizacijske strukture strukturi Gorenja. Na tem področju vsklajujejo vse samoupravne splošne akte, preurejajo temeljno organizacijo trgovina in gostinstvo, nazarsko komercialno službo bo treba vključiti v Gorenje promet — servis, urediti je treba bodoče odnose med slednjo organizacijo združenega dela in GLIN-om in opraviti vključitev v interno banko. Poleg tega so bile v Nazarjah že opravljene kadrovske spremembe v temeljnih organizacijah Žagarstvo in Iverna, znatno pa se je povečala tudi delovna disciplina in odgovornost za uspešne dogovorjenih nalog.

V skladu s programom, ki je bil sprejet obenem z referendumom o združevanju, se nadaljuje tudi aktivnost v pripravah na nova vlaganja v tovarno montažnih hiš predvsem na kadrovskem in proizvodno tehnološkem področju, na področ-

ju poslovno-tehničnega sodelovanja in kreditiranja izgradnje ter izdelkov. Delovna skupina je v oktobru obiskala podjetje OKAL v Lauensteinu in se podrobno seznanila s proizvodnjo in montažo objektov. Ob zaključku so pripravili protokol, ki vsebuje vzorčno dokumentacijo normativov za hišo določene tipa, dokumentacijo za instalacijski material, do konca meseca pa bo izdelana še prečiščena metodologija za proizvodnjo ostrešij, masivnih stropnic, priprave profiliranega lesa, montažo stenskih in stropnih panelov in za transportni trakter mehanizacijo. Proizvodnja v novi tovarni bo predvidoma stekla konec leta 1980.

Finalizacija lesne industrije v Nazarjah je bila zasnovana že z izgradnjo tovarne ivernih plošč. Vse preteklo obdobje so težili k tej nujni in pravilni usmeritvi, zaradi pomanjkanja sredstev in omejevanje vlaganj na to področje, pa doslej ni bila uresničena. Obilne možnosti za nadaljnjo predelavo lesa in zlasti ivernih plošč se ponujajo šele sedaj ob vključitvi v Gorenje. Najprej so v Nazarjah nameravali povečati proizvodnjo kuhinjskih elementov, sedaj pa so v ospredju načrti za izdelavo montažnih hiš. Tem načrtom so seveda sedaj prilagodili tudi program finalizacije ivernih plošč in namesto prejšnje usmeritve se bodo poslej usmerili v proizvodnjo stropnih in stenskih oblog (zunanjih in notranjih), predelnih

sten in vratnih podbojev, višek proizvodnje oplemenitenih ivernih plošč pa bodo prodajali na tržišču in sicer kaširane plošče za katere se cene prosto oblikujejo.

Investicijski načrt za ta vlaganja je že izdelan, pripravljena je tudi lokacijska dokumentacija z vsemi soglasji, kmalu pa bo pripravljen še projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja. Če ne bo nepredvidenih težav bo do konca leta nared tudi oprema, ki jo morajo uvoziti. Lastne udeležbe v prihodnjem letu predvidevajo za 10 milijonov dinarjev, za toliko so se dogovorili še z gradbenim podjetjem, pri Ljubljanski banki Velenje so že zaprosili za 49 milijonov kredita, precejšnje pa je tudi zanimanje za devizne kredite v tujini.

Ko bodo zagotovljeni vsi ti viri in ko bo urejen uvozni postopek bodo poskrbeli za gradbeno dovoljenje. Tega bodo predvidoma dobili v marcu in v tem primeru bi vlaganja zaključili v načrtovanem roku, kar pomeni, da bi z delom pričeli že v drugi polovici prihodnjega leta. Prav tako je vse urejeno pri vlaganjih v žagarstvo v predelavo Jrobne oblovine, ki je bila predvidena že v lanskem letu. Priprave so se zavlekle zaradi uvoznih zaostritev, zdaj pa je že jasno, da oodo z gradbenimi deli pričeli v marcu, opremo pa bodo postavili v juliju in avgustu.

J. P.

Lesna industrija na novi poti

Nazarski lesni industriji je po vključitvi v Gorenje zagotovljen načrtovani razvoj — Nova tovarna montažnih hiš in najlepši obeti za razrešitev stalnih težav v proizvodnji ivernih plošč

Višja stopnja predelave lesa in odpravljene težave v Iverni

RDEČA DVORANA VELENJE

Rdeča dvorana Velenje obvešča, da je začel obratovati RTC Golte.

Ljubitelje planin, dobre jedače in pijače ter zabave vabimo, da preživijo praznične dni v prijetnem okolju Golt.

gorenjetgo

*V jubilejnem letu zvestobe,
ob 25-letnici Gorenja,
ko beležimo nove delovne zmage,*

*čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom
občin Velenje in Mozirje*

*za 29. november –
praznik Republike!*

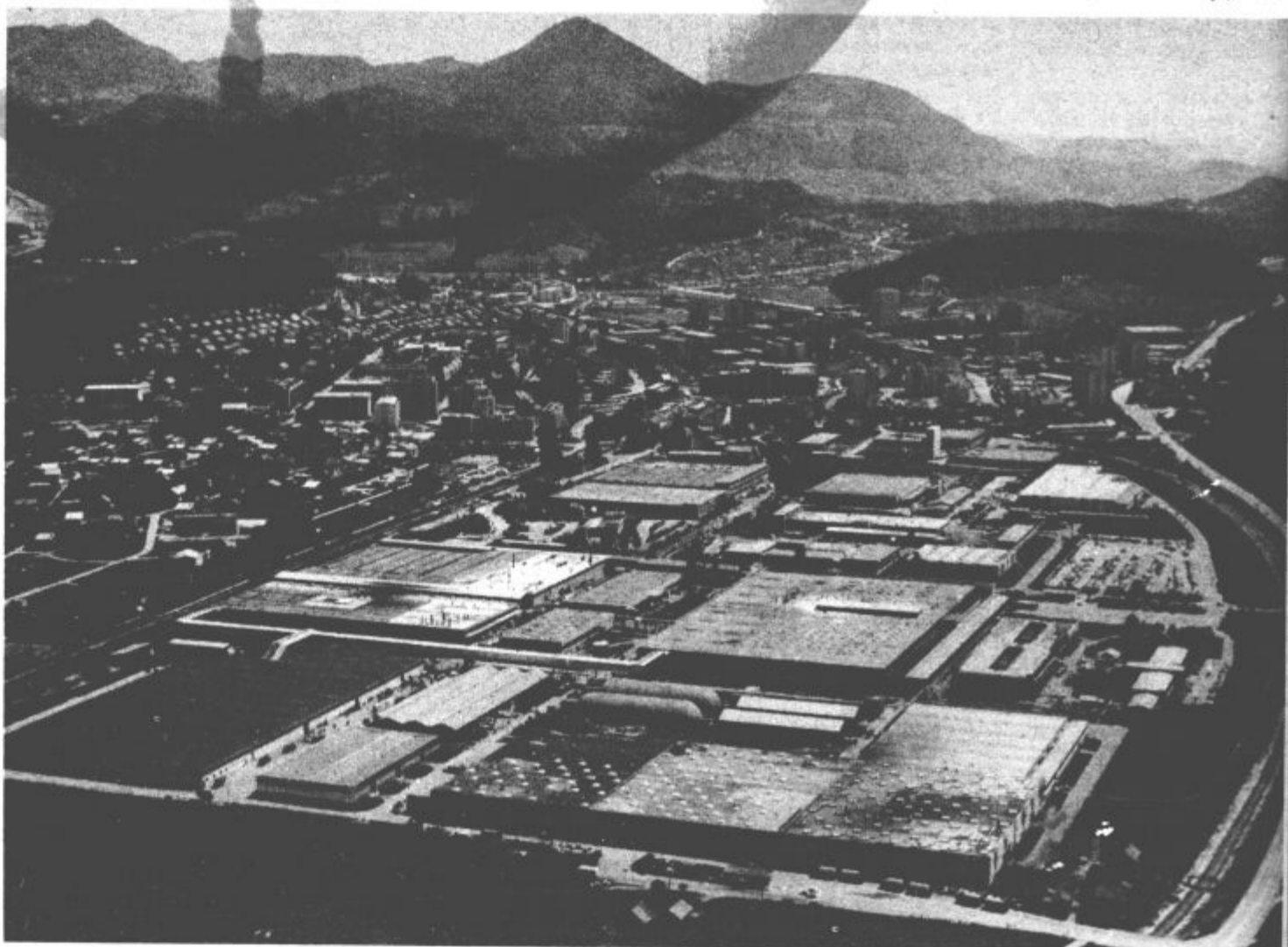
Gorenje, 1953

gorenjet
srebrni jubilej zvestobe

Gorenje, 1978

gorenjetgo

- TOZD Štedilniki
- TOZD Kuhalni aparati
- TOZD Pralna tehnika
- TOZD Hladilna tehnika
- TOZD Pohištvo
- TOZD Zamrzovalniki
- TOZD Elektronika Velenje
- TOZD Elektronika Ptuj
- TOZD Gradbeni elementi
- TOZD Mali gospodinjski aparati Nazarje
- TOZD Kondenzatorji Rogatec
- TOZD Galvana
- TOZD Plastika
- TOZD Orodjarna
- TOZD Vzdrževanje
- TOZD Embalažnica
- TOZD Avtopark
- TOZD Gostinska enota
- Delovna skupnost skupnih služb

V Smartnem ob Paki so spregovorili o nalogah, ki jih čakajo do konca leta 1980 - Dogovoru o začetku obnavljanja kulturnega doma - V teh dneh največ pozornosti pripravam na volitve krajevnih samopravnih organov

O srednje področje, ki mu v vseh krajevnih skupnostih v tem času posvečajo največ pozornosti, so prav gotovo priprave na volitve v organe krajevnih samouprav in konference Socialistične zveze delovnega ljudstva. Čeprav so pripravljali postopki v polnem zamahu pa je vzporedno s tem treba reševati tudi številna druga vprašanja, pomembna za delo in življenje krajanov, za razvoj sredine, kjer živijo. V krajevni skupnosti Smartno ob Paki so tako pred dnevi pregledali delovni načrt, ki naj bi ga uresničili do konca leta 1980 v zvezi s tem obravnavali opravila, ki jih v tem času še čakajo. Predsednik sveta krajevnih skupnosti Franc Malus o njih takole pripoveduje:

„V naslednjih dveh letih stojijo pred nami velike in pomembne naloge. Naj začnem naštevati pri največji, ki jo bomo skušali uresničiti s sredstvi samoprispevka krajanov. Gre za kulturni dom, ki potrebam v kraju že davno ne zadošča več in ga je zaradi tega nujno potrebno adaptirati. O tem vprašanju smo razpravljali na nedavnem posvetu, ki so se ga poleg predstavnikov krajevnih skupnosti, družbeno političnih organizacij in društev udeležili tudi projektant, predstavnik samouprav-

ne interesne kulturne skupnosti občine Velenje ter gledališki strokovnjak. Na tem posvetu smo izdelali gradbeni odbor, ki naj bi poskrbel, da bi z gradnjo pričeli v prihodnjem letu. Ta investicija bo seveda zelo visoka, zato sredstva samoprispevka ne bodo dovolj. Dom naj bi poleg velike dvorane za kino predstave in druge kulturne prireditve imel še vse ostale potrebne prostore kot so garderobe, sobe za vadbo najrazličnejših sekcij kulturnega društva, stanovanje za hišnika v njem pa naj bi naša svoj prostor tudi knjižnica in mladinski klub. Poglavitna težava, ki se je pojavljala pri oblikovanju tega koncepta je dilema, ali naj dom služi izključno kulturno prosvetnim namenom ali pa tudi za različne družabne prireditve. Mnenje projektanta, ki je predvidel gradnjo v več etapah, je bilo, da sta potrebni dve dvorani. Večja za kulturne in manjša za družabne prireditve. O tem vprašanju se bomo dokončno odločili z razpravo na zboru občanov. Dejstvo pa je, da so sedanjí prostori za organiziranje raznih kulturnih prireditev neprimerni in da z obnovitvijo ne gre odlašati. Dela, ki jih bo s svojimi sredstvi omogočila krajevna skupnost pa so:

asfaltiranje cestnega odseka Zerjav - Sabac, obnovitev cestne razsvetljave v Smartnem in Rečici ob Paki, izdelava primarne kanalizacije za zgornje Smartno, obnavljanje približno trinajstih kilometrov makadamskih cest in izgradnja novega pokopališča. Trgovsko podjetje Vino iz Smartnega, Vegrad in železniška postaja pa bodo skupaj investirali postavitev avtopralnice za sedanjim pokopališčem, kjer naj bi se prali predvsem tovornjaki in seveda tudi osebni avtomobili. S pomočjo različnih samopravnih interesnih skupnosti pa bomo v naslednjih dveh letih nadaljevali z regulacijo reke Pake, zgradili rekreacijski center ter primarni vodovod Družmirje - Smartno preko Velikega vrha, ki naj bi služil potrebam krajevnih skupnosti Smartno in Gorenje.

Smartno ob Paki naj bi po predvidenih prostorskega plana občine Velenje postalo nekakšno delavsko naselje industrijskih občinskih centrov. V tem smislu so izdelali tudi urbanistični načrt kraja, z dovolj velikim številom zazidalnih mest, ki pa jih bo potrebno čimprej komunalno urediti.

„Dela je več kot dovolj,“ pravi Franc Malus, „toda upamo, da bomo uspeli narediti tisto, kar smo si zadali. Večern problem v naši krajevni skupnosti je na primer tudi velika potreba po zaposlitvi profesionalnega tajnika, prav zaradi take obilice dela in različnih administrativnih opravil. V naslednjem letu bomo skušali urediti tudi to, čeprav se pojavlja problem sredstev za njegovo nagrajevanje. Sicer pa v tem času lahko ocenimo, da delegatska razmerja v naši krajevni skupnosti dobivajo vse bolj kvalitetne razsežnosti, saj se mnogi delegati v polni meri zavedajo svoje odgovornosti. Ena največjih pomanjkljivosti, ki se pri tem še kažejo, je slabo povezovanje med temeljnimi organizacijami združenega dela in krajevno skupnostjo. Z izvolitvijo delegatov združenega dela v skupščino krajevnih skupnosti pa si tudi na tem področju obetamo boljše rezultate.“

J. KRAJNC

Star kulturni dom kmalu v novi preobleki

Uresničili sprejeti program

Obiskali smo krajevno skupnost Škale, kjer smo se s predsednikom sveta krajevnih skupnosti Hermanom Arličem pogovarjali o doseženih uspehih ter o prihodnjih načrtih

Krajanje Skal in Hrastovca so v zadnjih treh letih zelo veliko pridobili vendar pa so plani tudi za v prihodnje obsežni. O tem smo se pogovarjali s predsednikom sveta krajevnih skupnosti Hermanom Arličem. Ena največjih investicij v tej krajevni skupnosti je bila izgradnja otroškega vrtca s kapaciteto za štideset otrok, katerega so predali namenu lansko leto. Krajanje so za izgradnjo tega objekta namenili krajevni samoprispevek, pri Marlesu pa so najeli tudi kredit, katerega zadnji obrok bodo nakazali prihodnjem mesec. Celotna investicijska vrednost z opremo znaša okoli 2 milijona 500 tisoč dinarjev, seveda pa so krajanje precej prihranili, ker so vsa možna dela opravili s prostovoljnimi delom. Kljub temu, da je bil lansko leto obisk v vrtcu Škale slab in so mnogi pripominjali, da je bila ta investicija neupravičena, je z letošnjim šolskim letom vrtec namen upravičil, saj ga obiskuje 28 otrok, kar pa je zadovoljivo, saj je bila kapaciteta 40 otrok dolgoročno načrtovana. Investicija vrtca je torej zaključena, zato so na zadnji seji sveta krajevnih skupnosti sprejeli sklep, da vrtec predajo v upravljanje Vzgojno varstvenemu zavodu Velenje.

jevnih skupnosti pokazali veliko nezaznavanja, saj kljub temu, da so jim zagotovili odškodnino, niso hoteli dovoliti, da bi napeljali vodovod po njihovem zemljišču. Pri mariborskem Marlesu je krajevna skupnost Škale naročila izdelavo šestih avtobusnih postajališč. Sredstva v višini 240 tisoč dinarjev so namenili iz samoprispevka. Predvidevajo, da bodo postajališča izdelana v teh dneh. Ta postajališča bi radi še asfaltirali, okolico postajališč pa naj bi uredila mladinska organizacija s prostovoljnimi delom.

Urediti prostore za delo družbeno političnih organizacij

Precejšen problem so prostori za delovanje družbeno političnih orga-

Predsednik sveta krajevnih skupnosti Škale Herman Arlič

nizacij in društev te krajevnih skupnosti. Imajo sicer gasilski dom, katerega prostori pa niso ustrezni. Ker še nimajo točnih podatkov, če se bo ta dom porušil, ne morejo planirati preureditve. V kolikor se ta dom ne bo porušil, bodo v podstrešnih prostorih uredili prostore, ki bodo služili potrebam krajevnih skupnosti. Pristopili so tudi k izgradnji telefonskega omrežja in že napeljali nekaj primarnega voda, za izvedbo celotnega telefonskega omrežja pa bodo prišli na vrsto šele drugo leto. V tej krajevni skupnosti bo imelo telefonski priključek 40 gospo-

dinstev. Iz sredstev krajevnih skupnosti so zato namenili 100 tisoč dinarjev, precej bodo naredili z udarniškim delom, seveda pa bodo za to investicijo nekaj prispevali tudi krajanje.

V načrtu imajo tudi gradnjo kanalizacije Škale-jug, za kar bodo namenili 650 tisoč dinarjev.

Kako bo s telovadnico?

Ker se nekateri pomembni objekti Rudnika lignita Velenje selijo v to krajevno skupnost, poleg tega pa ta delovna organizacija še vedno ni poravnala škode za porušeno telovadnico v Skalah, je krajevna skupnost poslala prošnjo skladu za rudarske škode, da bi tudi ta problem krajevnih skupnosti rešili. Svet krajevnih skupnosti pa bi seveda želel, da bi se v akcijo za pridobitev telovadnice v tej krajevni skupnosti vključili tudi predstavniki šole, ki kljub veliki potrebi, želje po telovadnici še niso izrekli.

Ureditev ceste v Hrastovcu

Zelo pomembna naloga čaka krajevno skupnost Škale tudi v bližnji prihodnosti. Do spomladi želijo namreč urediti odsek ceste v Hrastovcu. Predvidevajo, da bodo dobili iz sredstev za financiranje krajevnih skupnosti v ta namen 500 tisoč dinarjev, krajanje bodo zbrali okoli 100 tisoč dinarjev, računajo, da bodo z udarniškim delom prihranili 150 tisoč dinarjev, krajevna skupnost bo prispevala deset tisoč dinarjev, nekaj pa še samoupravna interesna komunalna skupnost.

Uspehi, ki jih je krajevna skupnost Škale dosegla v zadnjem obdobju so vsekakor zelo dobri. Omeniti je potrebno, da imajo pri tem zelo veliko zaslug člani sveta krajevnih skupnosti in seveda predsednik sveta ter predstavniki družbeno političnih organizacij, ki so v tej krajevni skupnosti zelo aktivne. MIRA TAMŠE

Izdelovati tudi potrebno opremo

S preselitvijo v nove prostore bodo v tozd Toplovodni-vodovodni obrati lahko razširili dejavnost - Težave z dobavo reprodukcijskega materiala

Velik del toplovodnih in vodovodnih opravil, ki jih narekujejo potrebe v naši dolini, izvaja temeljna organizacija združenega dela Toplovodni-vodovodni obrati delovne organizacije ESO Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje. Ta dejavnost se pod streho velenjskega industrijskega velikanova odvija že dolgo vrsto let, njene začetke, razvoj in današnje značilnosti pa vodja tozd Albin Venišnik tako le opisuje:

nim preoblikovali v tozd Toplovodni-vodovodni obrati, kjer je danes zaposlenih približno osemdeset delavcev.“

Pretežni del proizvodnje tozd Toplovodni-vodovodni obrati predstavljajo potrebe naročnikov iz občine Velenje pa tudi drugih področij Slovenije in seveda

pa so nedvomno premajhni in neustrezni delovni prostori.

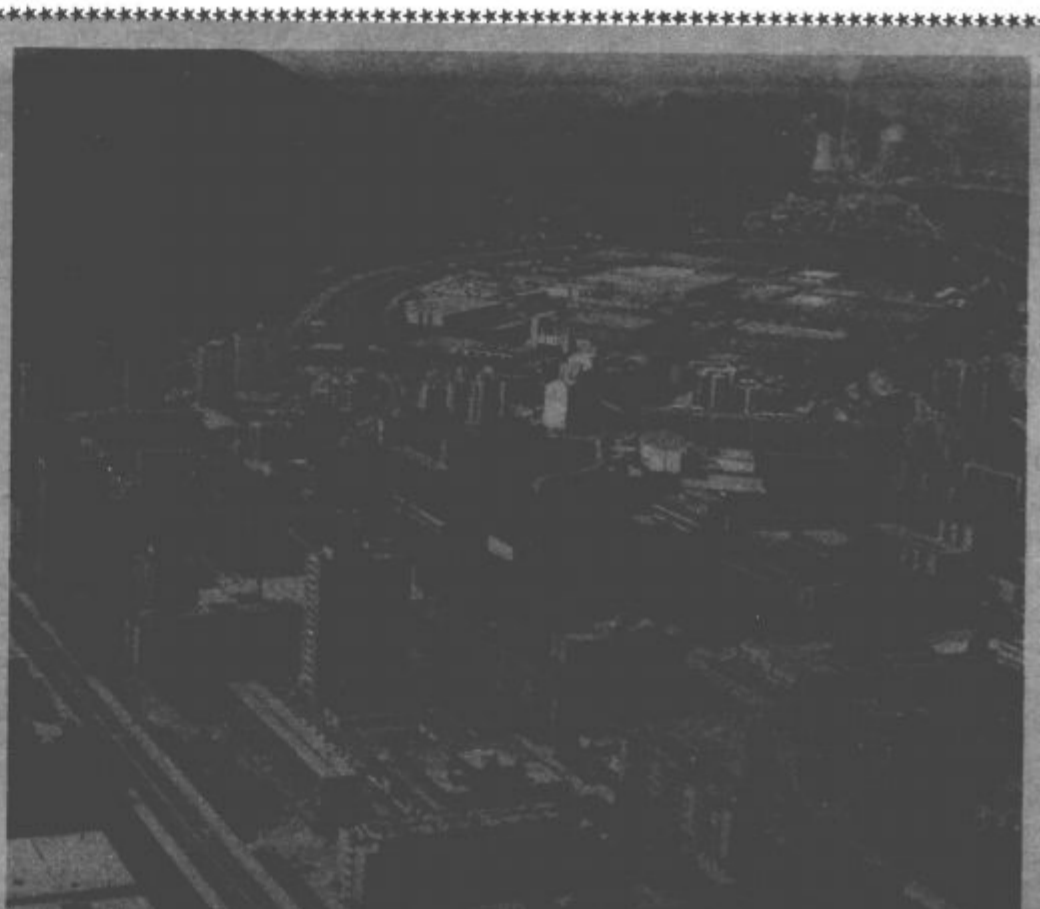
„Zaradi širjenja naše dejavnosti se počutimo vsebolj utesnjene, toda ta problem bo, kot kaže, kmalu rešen. V novih proizvodnih prostorih, ki jih gradijo Elektro-strojni obrati, bo tudi naša temeljna organizacija dobila svoj prostor s približno 500 kvadratnimi metri površine. S tem bomo končno imeli tudi možnost izdelovanja vsaj nekatere opreme, ki jo potrebujemo pri našem delu. Seveda pa neprimerni prostori niso edina ovira, ki jo skušamo premagati. Na količino našega dela v veliki meri vplivajo investicije v gradbeništvo in nenazadnje tudi vreme, ker smo veliko na prostem. Tako je dela včasih več, včasih manj, večkrat pa se borimo tudi z nerednimi dobavami reprodukcijskega materiala, „pravi Albin Venišnik in doda: „Toda, kot že rečeno, novi delovni prostori nam bodo v marsičem izboljšali delovne pogoje. Zato naš srednjeročni razvojni načrt vsebuje tudi težnjo po taki razširitvi naših zmogljivosti, da bomo lahko zadostili vsem potrebam v velenjski občini ter začeli sami izdelovati najrazličnejšo opremo za našo proizvodnjo.“

J. KRAJNC

Albin Venišnik

tovrstne zahteve, ki se kažejo v Rudarsko elektroenergetskem kombinatu. V dveh obratih (ogrevanje ter vodovod, prezračevanje in izolacije) opravljajo vodovodne in toplovodne zunanje in notranje inštalacije stanovanjskih ter industrijskih objektov, izdelujejo kotlovnice, toplotne postaje in skrbijo tudi za klimatizacijo, toplotno izolacijo ter prezračevalne in plinske napeljave. Poglavitna težava, ki spremlja opravljanje vseh teh del

Za 29. november 1978, 35 - rojstni dan nove samoupravne socialistične Jugoslavije, čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

- Skupščina občine Velenje
- Izvršni svet skupščine občine Velenje
- Občinska konferenca SZDL Velenje
- Občinska konferenca ZKS Velenje
- Občinski svet ZSS Velenje
- Občinska konferenca ZSMS Velenje
- Občinski odbor ZZB NOV Velenje
- Občinski odbor ZRVS Velenje

Odgovori na delegatska vprašanja

DELEGACIJA KS ŠOSTANJ

Vprašanje: K odloku o prispevku za razširjeno reprodukcijo komunalnih objektov in naprav primarne individualne rabe postavlja delegacija naslednje vprašanje:

Zakaj k obrazložitvi predloženega odloka ni podan način financiranja iz investicijskega programa. Sklicujoč se na zakon o investicijski dokumentaciji, objavljen v Uradnem listu SRS št. 7/76 je namreč za vsako investicijo treba izdelati investicijski program, ki zajema tudi način financiranja (do sedaj zbrana sredstva, prispevek delovnih organizacij, lastna udeležba, krediti, drugi viri itd.)

To vprašanje postavljamo zato; ker občani želijo pri tako važni odločitvi imeti jasno sliko.

Odgovor: Za realizacijo srednjeročnega programa komunalnih dejavnosti do leta 1980 smo izdelali plan virov finančnih sredstev za primarno in sekundarno komunalno izgradnjo individualne rabe:

1. prispevki za priključke na komunalne naprave - din 64.786.300,-
2. prispevki v ceni vode za razširjeno reprodukcijo - din 42.500.000,-
3. izredni prispevek organizacij združenega dela za vodovod - din 30.000.000,-
4. sredstva 20 % od 7.053 % prisp. bruto OD - din 5.092.925,-
5. sredstva 0,7 % od bruto OD - din 54.420.500,-
6. sredstva veledojema po pogodbah - din 36.000.000,-
7. prenešana neuporabljena investicijska sredstva iz leta 1977 - din 5.782.940,-

Vprašanje: Gradnja stanovanjskega bloka na Kajuhovi cesti v Šostanju bi se morala pričeti že v lanskem letu, vendar z gradnjo še niso pričeli.

Prosimo skupščino občine Velenje, da preveri, zakaj se kljub vsem dosedanjim slabim izkušnjam in posledicam, ki iz tega izhajajo, stvari še vedno tako zavlačujejo pri stanovanjski gradnji.

Odgovor: Posredovala ga je DO „DOM“ Velenje.

Po prvotni zasnovi je bila predvidena gradnja stanovanjskega stolpiča v Šostanju, ob Kajuhovi cesti tako, da se poruši obe stanovanjski hiši, vogalna (Mravljakova) in srednja t.j. Kajuhova 3.

Na zahtevo zavoda za spomeniško varstvo je prišlo do spremembe tako, da je mogoča rušitev stanovanjske hiše Kajuhova 3, da pa je potrebno lokacijo novega objekta prilagoditi arhitekturi in obliki Mravljakove stanovanjske hiše. Le to pa je po dograditvi stanovanjskega stolpiča in prostorov vrtca sanirati.

Februarja 1978 smo naročili izdelavo lokacijske tehnične dokumentacije, katero smo prejeli v marcu 1978 od Zavoda za urbanizem Velenje.

Po prejemu lokacijske tehnične dokumentacije smo zaprosili za vsa potrebna soglasja za izdajo odločbe o zazidljivosti (10.4.78).

10. 4. 1978 smo vložili vlogo za izdajo odločbe o zazidljivosti na Sob Velenje - oddelek za gospodarstvo s priloženo lokacijsko tehnično dokumentacijo.

Že sedaj imamo v krajevni skupnosti več novih zaselkov, kjer ni narejene kanalizacije in je stanje že kritično. Kako se bo reševalo takšno stanje pa še ne vemo.

Zato svet krajevne skupnosti in delegacije za zbor krajevne skupnosti zahtevata od samoupravne interesne komunalne skupnosti, da dosledno izvrši sklepe zbora občanov.

Odgovor: (Posredoval ga je odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč):

Odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč samoupravne interesne komunalne skupnosti občine Velenje je v l. 1977 večkrat razpravljalo o tem, kako glede na pomanjkanje denarja opremljati stavbna zemljišča v zoningih (med katere sodi tudi območje, zajeto v zazidalni načrt Podkraj!).

Zazidalni načrt odnosno zoning običajno obsega del naselja, kjer se deloma lahko koristijo cestni dostopi do zoningov, do čim je oskrba s pitno vodo nekje vsaj do zoningov rešena, nekje pa tudi ne. Slično velja za oskrbo z električno energijo. V nobenem od naselij, kjer so določeni zoningi, pa ni urejena kanalizacija. Zato bi bilo nemogoče zahtevati od investitorjev enodružinskih hiš, da bi urejali kanalizacijo na celotnem območju, ker bi bilo to mnogo preveliko breme, ki ga graditelji ne bi zmogli, dočim je urejanje omrežja kanalizacije samo na območju novih hiš brez urejanja ostalega omrežja v naselju nesmiselno.

Zato je odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč sprejel sklep, da se v zongingu Podkraj poleg odkupa zemljišč ter nove parcelacije uredi cestno omrežje ter vodovodno omrežje. K stroškom se dodajo še stroški zazidalnega načrta in načrtov komunalnih naprav. Tako je bil objavljen tudi javni razpis.

Kanalizacijo pa je potrebno urediti na celotnem tem delu soseske. Ko se bo urejala kanalizacija na tem območju, se bodo vključili tudi graditelji 9 hiš v zongingu, kakor so zavezani v pogodbi o oddaji stavbnega zemljišča.

Delegacija KS Velenje - Center Desni breg

Vprašanje: Industrija si mora sama rešiti vprašanje industrijske vode.

Odgovor: Porabniki industrijske vode so že pristopili k reševanju pomanjkanja vode. Tako je npr. TGO Gorenje sama zgradila napravo za črpanje vode iz Pake in jo uporablja za hladilne naprave. Pri maksimalni izkoriščenosti te črpalke predstavlja prihranek 2.590 m³ vode na dan.

Vprašanje: Želimo, da so seje vseh zborov skupne, ne ločeno pri pomembnih odločitvah občanov in industrije.

Odgovor: Pri pomembnih odločitvah bodo seje skupne (primer bodoča 5. seja), drugače ločeno.

Vprašanje: Vprašanje avtobusnega prevoza izpred Tržnice - ni zveze! Postajališča!

Odgovor: Delegatsko vprašanje glede avtobusne veze ERA Tržnica - avtobusna postaja je bilo posredovano Izletniku Celje kot pripomba.

Vprašanje: Želimo pregled finančnih sredstev za 5 let nazaj, kam je šlo cca 20.000.000,- din od vodarine in kanalsčice.

Odgovor: Podajamo grobi pregled finančnih sredstev za petletno obdobje. Podrobnejši podatki so v materialih skupščine SIKS.

	1974	1975	1976	1977	1978
Prodana količina vode (m ³)	3.464.634	4.365.883	4.829.124	5.009.893	5.100.000
Povprečna cena din (m ³)	2,18	2,75	2,79	2,88	3,02
Sredstva za razšir. reprodukcijo v ceni za 1 m ³ prodane vode	0,71	0,81	0,67	0,14	-
Celotni prihodek	7.552.000	11.989.400	13.514.600	14.458.840	15.400.000
Porabljena sredstva	7.881.900	12.487.400	13.320.800	13.877.200	14.900.000

Celotni prihodek za 5-letno obdobje je 62.914.840,- din.

Porabljena so bila za:

- redno investicijsko vzdrževanje	36.348.500,-	58 %
- minimalno in pospešeno amortizacijo	15.064.000,-	23 %
- drugi stroški in obveznosti	11.054.800,-	18 %
- ostanek dohodka za sklad skupne porabe in obvezne rezerve	447.540,-	1 %
Za investicije je bilo porabljenih	9.933.159,-	
to je 16 % od zbranih sredstev amortizacije in sredstev od prispevkov za priključke	9.075.958,35	

Pregled finančnih sredstev temelji na podatkih DO KOC Velenje.

DINAMIKA VLAGANJ V IZGRADNJO VODOVODA ZA OBDOBJE 1978-1980

	1978	1979	1980	Skupaj
1. Izgradnja vodovoda Ljubija-Šostanj	35.000.000	-	-	35.000.000
2. Dokončanje vodovodnega sistema Šalek - Gorica	2.000.000	-	-	2.000.000
3. Dokončanje vodovoda Jablaniški viri	250.000	-	-	250.000
4. Izgradnja I. etape križ. sistema Staro Velenje-Trebuše-Šalek-Gorica	700.000	-	-	700.000
5. Odplacilo anuitet	600.000	500.000	400.000	1.500.000
6. Energetski prispevek za investicije	1.850.400	591.360	1.158.460	4.600.000
7. Izgradnja vodovod. zanke Šalek II.	-	1.870.000	-	1.870.000
8. Vodovod Lokovica - Šmartno ob Paki	-	6.700.000	-	6.700.000
9. Primarni vodovod Škale vzhod	-	1.600.000	-	1.600.000
10. Krajevni vodovodi - finančna pomoč	-	150.000	-	150.000
11. Avtomatizacija vodov. sistemov	-	2.000.000	1.000.000	3.000.000
12. Vodovod Strmina - Topolšica - Grmov vrh	-	-	20.000.000	20.000.000
13. Vodovod Šalek III.	-	-	900.000	900.000
14. Oprema za dejavnost vodovoda in kanalizacije	-	-	2.000.000	2.000.000
Skupaj:	40.400.400	12.911.360	25.458.360	78.770.000

DINAMIKA VLAGANJ V IZGRADNJO KANALIZACIJE ZA OBDOBJE 1978 - 1980

	1978	1979	1980	Skupaj
1. Izgradnja kolektorja Selo Šmartno III.	4.000.000	700.000	-	4.700.000
2. I. etapa kanalizacije Staro Velenje - Trebuše Šalek - Gorica III.	1.100.000	2.600.000	-	3.700.000
3. Udeležba pri glavnem kolektorju	1.000.000	2.000.000	1.000.000	4.000.000
4. Energetski prispevek	292.800	336.374	301.026	930.200
5. Kanalizacija Škale vzhod	-	3.107.800	-	3.107.800
6. Tehnična dokumentacija čistilne naprave Šmartno ob Paki	-	600.000	-	600.000
7. Čistilna naprava Penk	-	4.000.000	4.000.000	8.000.000
8. Anuitete	-	750.000	750.000	1.500.000
9. Kolektor Hrastovec	-	-	1.850.000	1.850.000
10. Čistilna naprava Škale - Hrastovec	-	-	2.982.000	2.982.000
Skupaj:	6.392.800	14.094.174	10.883.026	31.370.000

DINAMIKA VLAGANJ V PRIMARNO IZGRADNJO TOPLOVODA 1978 - 1980

	1978	1979	1980	Skupaj
1. Vrocevodni vod Šalek II.	5.194.000	-	-	5.194.000
2. Vrocevodni vod Šalek III.	-	-	4.000.000	4.000.000
3. Vrocevodni vod CEP Staro Velenje - Šalek	-	-	20.000.000	20.000.000
4. Črpalnice za vod CEP Staro Velenje - Šalek	-	-	5.000.000	5.000.000
5. Primarno omrežje Šostanj	2.000.000	-	-	2.000.000
6. Primarno omrežje Šmartno vzhod	4.600.000	-	-	4.600.000
7. Primarno omrežje Šmartno	1.400.000	1.200.000	-	2.600.000
8. Primarno omrežje Pesje	-	2.000.000	-	2.000.000
9. Primarno omrežje Tomšičeva - Stanetova	1.800.000	3.000.000	3.000.000	7.800.000
10. Primarno omrežje Stara vas	500.000	-	-	500.000
11. Raz-iritev CEP	41.000.000	-	-	41.000.000
12. Hidrav. izracun toplov. omrežja	1.500.000	2.000.000	1.000.000	4.500.000
13. Vpraje v avtomatike v obstoj. IPP	1.310.000	1.500.000	1.000.000	3.810.000
14. Signalizacija	-	4.000.000	8.000.000	12.000.000
15. Oprema	1.000.000	1.500.000	1.500.000	4.000.000
16. Anuiteta I.	4.300.000	4.300.000	4.300.000	12.900.000
17. Anuiteta II.	-	1.500.000	1.500.000	3.000.000
Skupaj:	64.604.000	19.500.000	47.050.000	131.094.000

Predlog investicije izgradnje vodovoda iz zajetja Ljubija temelji na naslednjih študijah:

1. Študija vodopreskrbe prebivalstva in industrije v Šaleški dolini z vodo ter bogatenje Pake.

2. Primerjalna študija variantnih rešitev preskrbe s pitno vodo in tehnološko vodo ter bogatenje Pake v Šaleški dolini.

3. Študija vodopreskrbe prebivalstva in industrije v Šaleški dolini iz dodatnih virov.

4. Industrijski vodovod Velenju I. faza.

5. Tehnična in ekonomska primerjava med odvzemanjem izvira Ljubija.

Te študije so pokazale, da najustreznejše pridobivanje pitne vode iz izvira Ljubija.

**RUDARSKI
ŠOLSKI
CENTER
VELENJE**

**TOZD
RUDARSKI PRAKTIČNI POUK
TOZD
ELEKTROKOVINARSKI OBRATI
TOZD
PEDAGOŠKA DEJAVNOST
DELOVNA SKUPNOST
SKUPNIH SLUŽB**

Samoupravni organi in družbenopolitične organizacije temeljnih organizacij združenega dela, delovne skupnosti skupnih služb ter delovne organizacije in učenci ter slušatelji

ČESTITAJO

vsem občanom in delovnim ljudem občine Velenje za 29. november – praznik Republike z željo za doseg še večjih delovnih, samoupravnih in družbenopolitičnih uspehov!

ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje

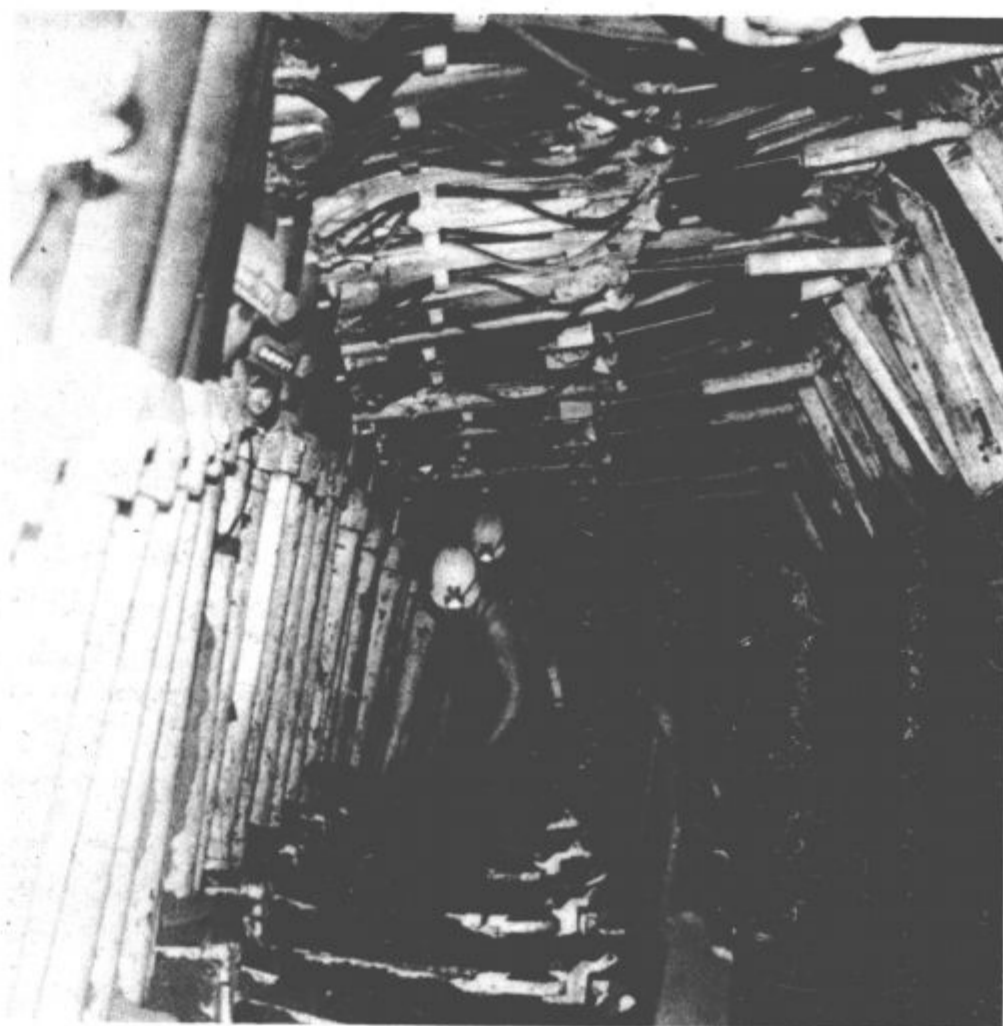

Vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje, vsem članom delovnega kolektiva, vsem delavcem drugih delovnih organizacij iskreno čestitamo za 29. november – praznik Republike!

**SOZD REK VELENJE
DELOVNA ORGANIZACIJA**

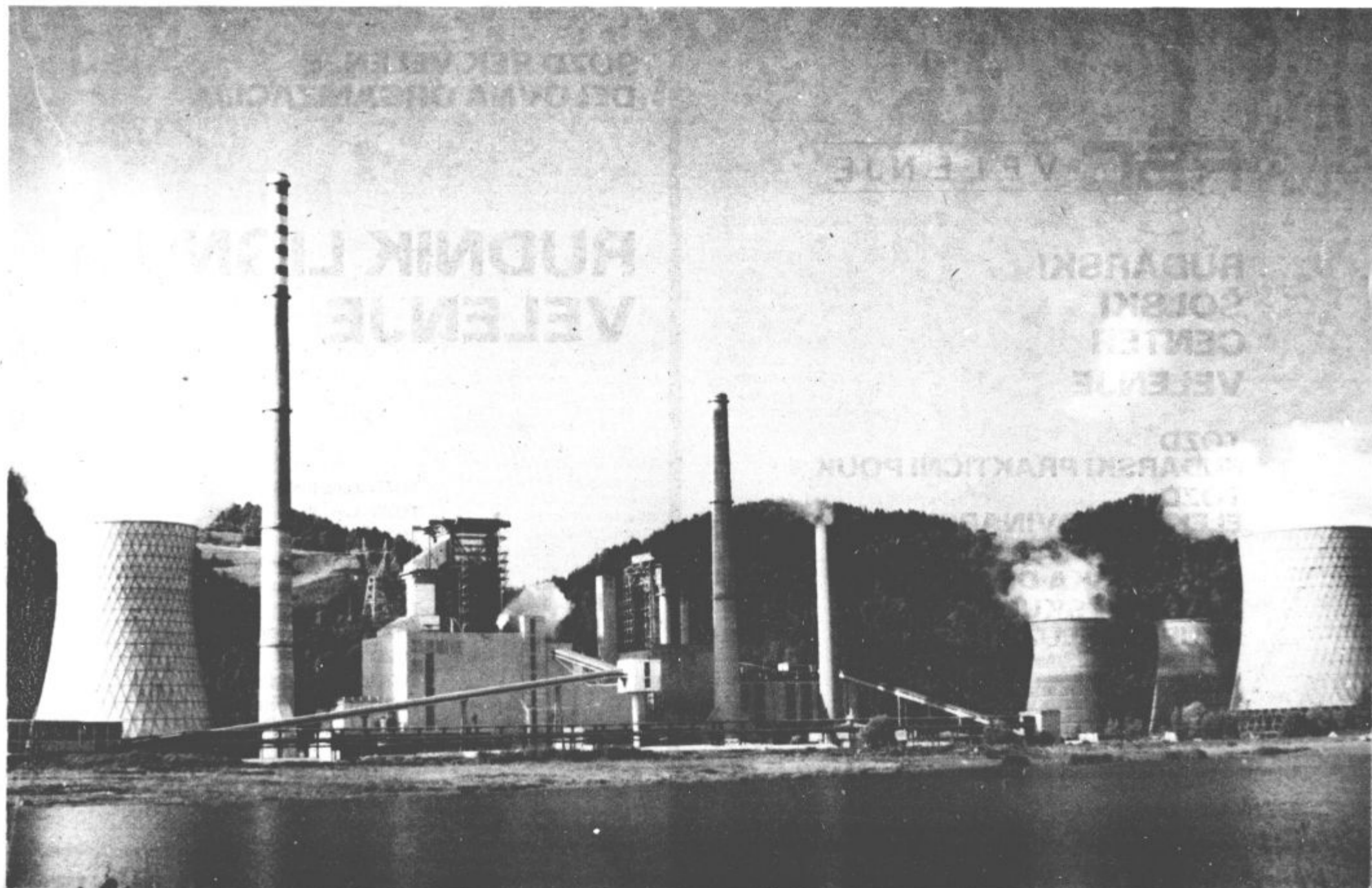
**RUDNIK LIGNITA
VELENJE**

TOZD Jama Preloge
TOZD Jama Pesje
TOZD Jama Škale
TOZD Jamska mehanizacija
TOZD Jamski transport
TOZD Priprave
TOZD Jamske gradnje
TOZD Klasirnica
TOZD Zunanja dejavnost
TOZD Mizarska dejavnost
TOZD Gradbena dejavnost
Delovna skupnost Zračenje
Delovna skupnost Kopalnica
Delovna skupnost skupnih služb

Prizadevamo si, da bi nakopali kar največ lignita in tako zadostili potrebe naše skupnosti po tem pomembnem energetskega viru!

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje, vsem članom delovnega kolektiva, vsem delavcem drugih delovnih organizacij združenega dela sozda REK Velenje in vsem poslovnim partnerjem iskreno čestitamo za 29. november – praznik Republike!

TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Septembra 1978 je poteklo leto dni, odkar je novi blok TEŠ IV v termoelektrarnah Šoštanj proizvedel prve kWh električne energije. Da v tem letnem času, kljub suši in pomanjkanju vode, ne prihaja v Sloveniji do redukcij pri dobavah električne energije, je zasluga termoelektrarn, pri čemer pa TE Šoštanj dajejo največji prispevek. V sedanjo rekordno proizvodnjo je uspešno vključen tudi novi 335 MW blok. Do konca septembra letos je proizvedel 934 Gwh. Zlasti v prvem obdobju svojega obratovanja - v času od decembra lani do marca letos - je blok odločilno prispeval k zadovoljivosti preskrbe SRS z električno energijo in omogočil, da ni bilo redukcij. Ugodne hidrološke razmere so v obdobju od marca letos dalje povzročile, da je bila proizvodnja nižja od načrtovane, hkrati pa tudi omogočile, da je premagovanje začetnih težav potekalo bolj umirjeno ter brez posledic za nemoteno preskrbo Slovenije z električno energijo.

Dosedanje obratovanje bloka lahko ocenjujemo kot zadovoljivo. Seveda pa ima blok še svoje pomanjkljivosti - kot vsaka nova naprava. Ne smemo pozabiti, da je v blok vgrajeno preko 23.000 ton najzahtevnejše in najsodobnejše opreme, ki mora preživeti svoje „otroške bolezni“, pa tudi naši delavci morajo še intenzivno bogatiti svoje znanje in nabirati izkušnje, da bodo v celoti obvladali obratovanje in vzdrževanje nove naprave.

V prvi polovici oktobra letos so bile izvedene najvažnejše garancijske meritve, s katerimi dobavitelj opreme dokazuje izpolnjevanje pogodbeno določenih karakteristik opreme. Rezultati še niso znani, iz prvih približnih izračunov pa je možno sklepati, da bodo garancije dobavitelja izpolnjene.

Preostaja še precejšen del prevzemnih meritev, ki se nanašajo na kvaliteto regulacije, zagonske čase in karakteristike naprav za pri-

pravo vode. Predvidoma bodo izvedene do konca letošnjega leta.

Razen teh zadolžitvev imajo delavci, ki so nadzorovali gradnjo, že nove naloge. Po dograditvi TEŠ IV, se je pričel TOZD Inženiring usmerjati tudi v delo na graditvi ostalih termoelektrarnskih postrojenj v okviru plana graditve elektrogospodarstva. Taka usmeritev je bila deležna polne podpore republiških organov. V resolucijah skupščine SRS je bilo večkrat poudarjeno, da mora biti delo na izgradnji tako zahtevnih objektov, kot so termoelektrarne, poverjeno izkušenim kadrom.

Tej usmeritvi sledi načrtovani plan dela in razvoja TOZD Inženiring.

Kot prvo nalogo izven Termoelektrarn Šoštanj je TOZD Inženiring prevzel investitorski inženiring pri gradnji Toplane Ljubljana II.

Na predlog naših delavcev je bil prejeten zastavljen program izgradnje razdeljene v dve etapi:

1. Izgradnja nizkotlačne kotlovnice z enim toplovodnim kotom 50 Gcal/h, dvema kotloma za proizvodnjo industrijske pare 20 t/h ter pripadajočim mazutnim gospodarstvom.
2. Izgradnja odjema - kondenzacijskega bloka 50 MW s toplotno postajo 100 Gcal/h, transportom premoga in drugimi pomožnimi objekti.

Po sprejemu odločitev o etapni izgradnji v februarju letos je bila zaprta finačna konstrukcija za 1. etapo objekta. Kot najugodnejši ponudnik je bil izbran IMP - Ljubljana s sodelovanjem s TPK - Zagreb, za izvajalca gradbenih del pa je bil izbran Pionir iz Novega mesta. Gradbena dela so se pričela v začetku oktobra letos. V tovarnah teče izdelava opreme in pričakujejo, da bodo z montažo pričeli še letos. S tem bo omogočeno, da bo naprava do ogrevne sezone 1979/80 že probolela svoje

DELOVNA ORGANIZACIJA TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

TOZD TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ I
TOZD TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ II
TOZD VZDRŽEVANJE
TOZD INVESTICIJSKI INŽENIRING
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB
DELOVNA SKUPNOST DRUŽBENA PREHRANA

*Za 29. november -
praznik Republike*

čestitamo

*vsem občanom in delovnim ljudem
občine Velenje, vsem drugim
delovnim kolektivom v sozdu REK
Velenje in vsem poslovnim partnerjem!*

„otroške bolezni“ in da bo takrat sposobna zanesljivo proizvajati toploto za potrebe potrošnikov v Ljubljani.

Pričakovati pa je tudi mogoče, da bo že v kratkem tudi podpisana pogodba za 2. etapo - glavni objekt s pomožnimi napravami.

V okviru plana gradnje termoelektrarnskih objektov na premog pa so v zaključeni razgovori in je že pred podpisom pogodba za sode-

lovanje TOZD Inženiring pri razširitvi Termoelektrarne Trbovlje za novo enoto 150 MW s toplotno postajo. Ta bo omogočila, da se prebivalci in delovni ljudje Zasavja prav tako oskrbujejo s toploto za ogrevanje iz elektrarne, podobno kot mi v Šaleški dolini.

Zaupane naloge kažejo na visoko usposobljenost delavcev Termoelektrarn Šoštanj, ki so sposobni svoje bogate izkušnje uveljaviti tudi v širšem slovenskem prostoru!

DELOVNA ORGANIZACIJA
ZA PRENOS IN DISTRIBUCIJO
TOPLOTNE ENERGIJE
»TOPLOVOD« VELENJE

LETOS PRAZNUJEMO 20 LET TOPLIFIKACIJE VELENJA

Centralna energetska postaja v Velenju

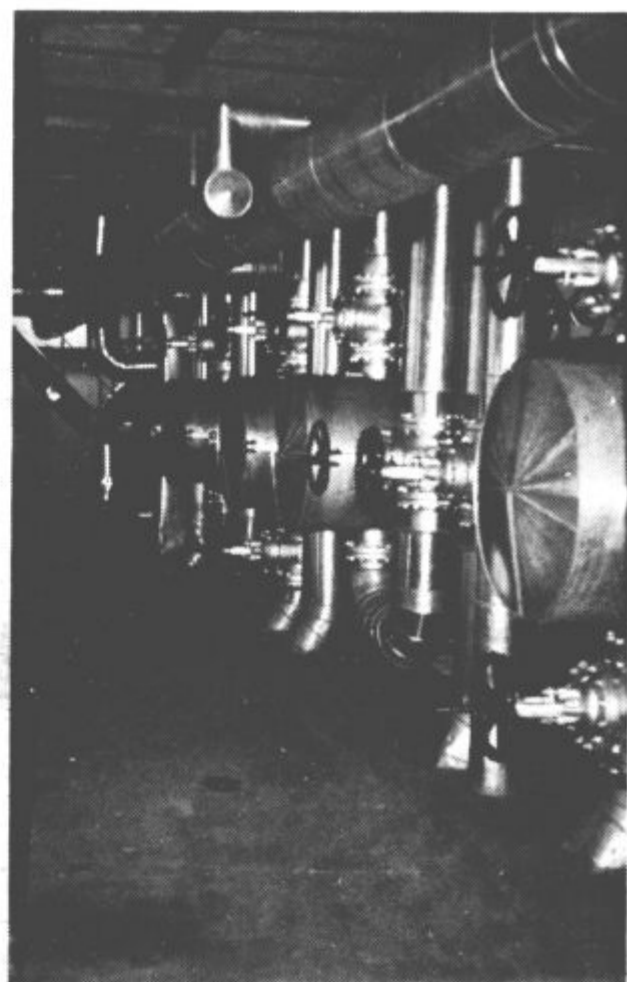
Leta 1958 se je pričela na področju rudarskega mesta Velenje izgradnja prve toplotne mreže v Jugoslaviji.

Prva toplotna energija za ogrevanje je bila dobavljena iz takratne Termoelektrarne Velenje, na dan 29. 11. 1959 za potrebe upravne gradbe RLV (sedaj skupščine občine Velenje) in bližnje stanovanjske objekte.

Razvoj v letih	1958	do 1978
- kapaciteta	3,2 Gcal/h	124 Gcal/h
- dolžina omrežja	5 km	70 km
- število podpostaj	8	162
- poraba energije	11.000 Gcal	240.000 Gcal
- število delavcev	3	80
- stopnja toplifikacije	-	85 %

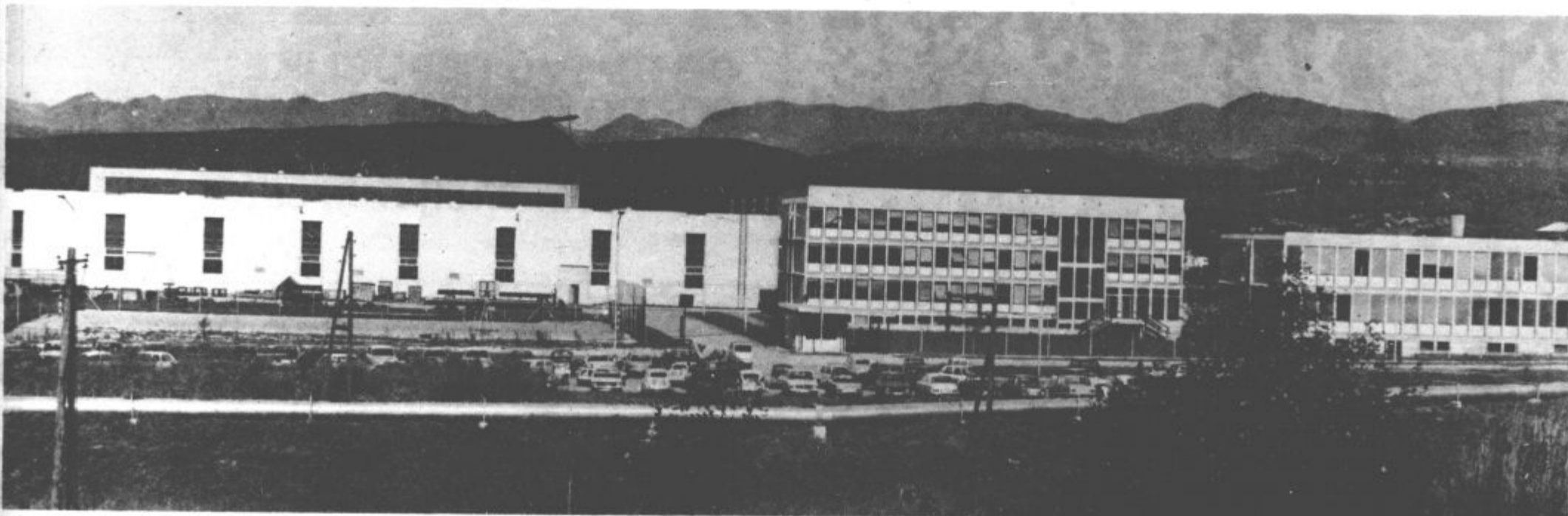
Z zelo smelo odločitvijo takratnega vodstva Rudnika lignita Velenje so bili postavljeni temelji za boljši stanovanjski standard, zaščito našega okolja in racionalno trošenje energije.

Tako imamo danes v Velenju edinstveno čisto okolje in ohranjene ostale ekološke razmere za razvoj in življenje mesta.

Izmenjevalci toplote v centralni energetska postaji Velenje

Ob tem pomembnem jubileju čestitamo vsi člani kolektiva delovne organizacije Toplovod občanom Velenja za dan Republike - 29. 11. 1978

*Vsem občanom občine Velenje,
posebej še poslovnim partnerjem,
in članom delovnega kolektiva*

*čestita
za 29. november
praznik republike*

SOZD REK VELENJE
DELOVNA ORGANIZACIJA

**ELEKTRO STROJNA OPREMA
VELENJE - PRELOGE**

TOZD Strojni obrati
TOZD Elektro obrati
TOZD Vodovodno-toplovodni obrati
TOZD Krovsko-ključavničarski obrat
Delovna skupnost skupnih služb

Delovna organizacija Elektrostrojna oprema Velenje-Preloge beleži v letu 1978 nov, velik napredek v doseganju proizvodnih rezultatov, v dograjevanju samoupravne organiziranosti ter pri širjenju proizvodnih zmogljivosti. Uspešno nadaljuje izgradnjo novih nadomestnih proizvodnih prostorov svojih TOZD. Prizadevamo si, da bi dosegli čimboljše rezultate pri širitvi novih proizvodnih programov.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
VEGRAD
VELENJE, PREŠERNOVA 9

TOZD Gradnja Velenje
TOZD Vermont Velenje
TOZD DOM 101 Velenje
TOZD Lesna Šoštanj
TOZD Zaključna dela Velenje
TOZD Industrija ostrešij
„Gradbenik“ Ljubno ob Savinji
TOZD Kamin Ljubljana
TOZD Mehanizacija Velenje
Inženiring
Delovna skupnost skupnih služb

vegrad velenje 20 let
od obrtniške do
industrijske
gradnje

Pridružujemo
se čestitkam
delovnim ljudem in občanom
občine Velenje
za 29. november - praznik Republike

VEPLAS velenjska plastika
n. sub. o.
63230 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

tozd Integral n. sub. o.
63320 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

PROIZVODNI PROGRAM

- čelade za motoriste
- navijalci za rolete
- natron in perforirani papir
- kovinska in plastična galanterija
- storitve sitotiska in ekonomska propaganda

tozd Galip n. sub. o.
63325 šoštanj
cesta talcev 3
telefon (063)
881 011, 881 023

PROIZVODNI PROGRAM

- izdelava vseh vrst gumbov in zaponk
- izdelki iz armiranega poliestra
- kadi in drugi pripomočki za podvodno masažo

**Vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje**

čestitamo

za 29. november - praznik Republike!

**GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE
LJUBLJANA**

**TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE**

Poslovnim sodelavcem
ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje
iskreno čestitamo
za praznik Republike - 29. november

**OB DNEVU REPUBLIKE
POTROŠNIKOM
IN ŠIRŠEMU KROGU
naših dobaviteljev in odjemalcev**

**DELOVNE POZDRAVE
IN VOŠČILA**

TOZD

- MALOPRODAJA
- VELEPRODAJA
- TOK KMETIJSTVO

Če si gradite lasten dom
ali opremljate stanovanje,
si oglejte bogate zaloge

V BLAGOVNICAH

VELENJE

N nama
LJUBLJANA

TOZD
VELEBLAGOVNICA VELENJE

Vsem poslovnim partnerjem
ter delovnim ljudem in občanom
občine Velenje

čestitamo
za praznik Republike -
29. november

DELOVNA ORGANIZACIJA
ZA VZDRŽEVANJE
STANOVANJSKIH HIS

dom
VELENJE

Šaleška 19 a

Vsem delovnim ljudem in občanom
občine Velenje, posebej pa še stano-
valce, hiš, s katerimi upravljamo,
čestitamo
ob 29. novembru - prazniku Repub-
like

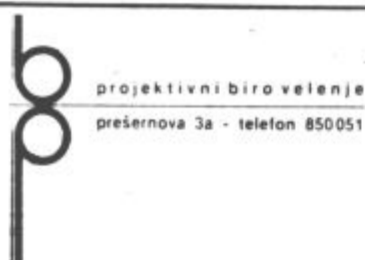

MLADINSKA KNJIGA
TOZD TRGOVINA

Čestitamo za
praznik Republike
vsem poslovnim partnerjem in ostalim
kupcem
ter se priporočamo!

KNJIGARNA, PAPIRNICA IN
GALERIJA
VELENJE

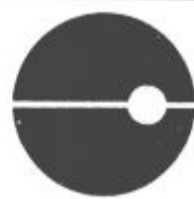
projektivni biro velenje
prešernova 3a - telefon 850051

Priporočamo svoje usluge in čestitamo za
praznik Republike - 29. november

**TOZD ZA PTT PROMET
VELENJE**

Za 29. november - praznik Republike
iskreno čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom občine
Velenje
in Mozirje,
posebej še koristnikom PTT storitev, in jim
želimo tudi v prihodnje obilo novih delov-
nih zmag!

zavod za urbanizem velenje

tomšičeva ulica št. 16

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje čestitamo za
29. november - praznik Republike in jim želimo veliko uspehov
pri nadaljnji graditvi naše samoupravne socialistične skupnosti!

**RDEČA DVORANA
Velenje**

Organizacija za izvedbo sejmov,
gospodarskih razstav,
športnih
in kulturnih prireditev,
turistična agencija

Telefoni: (063) 852-600,
(063) 851-195,
(063) 850-835

Vsem delovnim ljudem in ob-
čanom,
posebej pa tudi vsem sodelav-
cem,
čestitamo
za 29. november - praznik
Republike!

**TOVARNA USNJA
SLOVENJ GRADEC**

62380 SLOVENJ GRADEC, Pohorska 6a

TOZD „UTEKS“
TOZD „NTU“ (v sodelovanju s firmo E. A. H. NAUE
KG ESPELKAMP, ZRN)
TOZD „KO-SI“
TOZD „PREVENT“
Delovna skupnost skupnih služb

Čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom za 29.
november - praznik Republike!

Trgovsko podjetje

»VINO«

ŠMARTNO OB PAKI

Ob 29. novembru - prazniku Republike čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in
Mozirje
ter vsem članom našega delovnega kolektiva.

Priporočamo se z bogatim izborom alkoholnih in brez-
alkoholnih pijač!

REK VELENJE - DELOVNA ORGANIZACIJA
TISKARNA VELENJE

Za 29. november - praznik Republike
čestitamo
vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

SOZD REK VELENJE - DELOVNA ORGANIZACIJA

**PLASTIKA
VELENJE**

TOZD PLASTIČNI IZDELKI
TOZD KOVINSKI IZDELKI
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje,
posebej še poslovnim partnerjem
za 29. november praznik Republike
ter jim želimo kar največ delovnih uspehov!

Takole je obtičala v mreži žoga, ki jo je streljal Kustudić.

Goal... veselje med navijači Rudarja

Nogometaši Rudarja govoto niso pričakovali, da se bodo iz Maribora vrnili z obema točkama. Zato je bilo veselje po tekmi še toliko večje. Trenerja oziroma strokovnega vodjo Zorko Hlavača so dvignili na ramena in ga ponesli mimo tribune. (Vse foto: S. Vovk)

• NOGOMET

NOGOMETAŠI RUDARJA ZADALI BOLEČ PORAZ MARIBORU

Nogometaši velenjskega Rudarja so v 14. kolu tekmovanja v II. zvezni nogometni ligi v nedeljo zadali prvi poraz nogometašem Maribora na njihovem terenu v letošnjem prvenstvu. Rezultat 0:1. Obenem pa so se Velenjčani krepko oddolžili Mariborčanom za poraza v lanskem prvenstveni sezoni.

Zanimanje za slovenski derbi je bilo med ljubitelji nogometa izredno, saj se je v Ljudskem vrtu zbralo blizu 12.000 gledalcev. Med njimi je bilo tudi nekaj tisoč navijačev Rudarja. Mariborski navijači so se izredno izkazali. Opremljeni so bili z raznoraznimi navijaškimi rekviziti in že uro pred pričetkom srečanja so si dali duška s pesmijo „Maribor je najboljši, Maribor - prva liga.“ Njihova zanesenost je bila celo tako velika, da so se z vijoličastimi zastavami v nedeljo dopoldne pojavili celo v Velenju.

Toda stari pregovor pravi: Kdo se zadnji semeje, se najslajše smeje. Za lep nogometni dekor je bila potrebna samo še pika na i domačega moštva in igralci Maribora bi bili gotovo jesenski prvaki. Tako pa... so se jim rudarji približali na dve točki, za vodečim čelikom pa zaostajajo za tri. Uspeh, ki se ga verjetno nihče ni nadejal po lanskem Rudarjevem krčevitem boju za obstanek v ligi.

Nogometaši Maribora so silovito začeli, saj so hoteli srečanje odločiti čimprej. Nevarni napadi so se vrstili eden za drugim. K temu pa jim je pomagala(?) tudi taktika gostujočega moštva, ki je igralo obrambno, saj je bil le Šuica v napadu. Kadar pa je Šuica prejel žogo, so bili v trenutku poleg njega dva ali trije nasprotnikovi igralci. Navijači Maribora so bili na nogah že v drugi minuti, ko je desno krilo Maribora Radmanović zatresel Vukovičevo mrežo. Zadelek je sodnik Alajbegović iz Mostarja upravičeno razveljavil na posredovanje stranskega sodnika, saj je bil eden izmed domačih igralcev v nedovoljenem položaju. Mariborčani so z nevarnimi napadi nadaljevali, toda obramba Rudarja, kateri so pogostokrat pomagali kar vsi napadalci, je bila vselej uspešna. In ko smo že vsi videli žogo v mreži, se je

izkazal vratar Rudarja Savo Vuković, ki je na nedeljskem srečanju dokazal, da je Rudar z njim resnično veliko, veliko pridobil. Igralci Maribora so se prijemali za glavo, ko je njihove strele lovil ali odbijal kot za šalo. Največji šok pa so nogometaši Maribora in njihovi navijači doživeli v 25. minuti, ko je sodnik piskal sporno enajstmetrovko v korist domačega moštva. Mnogi so tedaj že mislili, da je usoda Rudarja zapečaten. Toda... na vratih je bil Vuković.

Prosti strel je izvajal Zolotić, vendar ga je Vuković ukanil. Postavil se je bliže svoje leve stativne, in ko je Zolotić sprožil strel, se je vrغل v desno, z nogo pa odbil žogo, ki je letela naravnost. Navijači in igralci Rudarja so najprej od veselja skočili v zrak, nato pa onemeli, ker je sodnik zahteval ponovitev strela; Češ da je eden izmed igralcev Rudarja prehitro stekel v kazenski prostor. Zolotić je še drugič izvajal prosti strel. Vuković znova brani. Drugič je žogo celo ujel. In takrat je nekaj tisoč navijačev Rudarja utišalo Mariborčane. Prvi polčas se je tako končal brez zadetka.

V drugem pa so gostje nekoliko odprli svojo igro in imeli dve - kot temu rečemo - stoodstotni priložnosti za zadetek. V 53. minuti je vratar Maribora Nalbantić s skrajnim odporom odbil žogo, ki jo je z glavo streljal Mujić, v kot, v 53. minuti pa je Gašić pobegnil po levi strani, pred sabo je imel le še domačega vratarja, vendar je njegov strel le za las zletel mimo leve stativne.

Igra Mariborčanov je postajala vse bolj nervozna, v 77. minuti pa so bili vsaj za nekaj časa pokopani njihovi upi na prvo mesto. Gostje so izvedli hiter protinapad, Rusmir je z leve strani poslal žogo v domači kazenski prostor, kjer jo je silovito zadel Kustadić in 0:1.

Mnoge navijače je ta poraz tako prizadel, da so bili po tekmi njihovi obrazi solzni. Drugi pa so se vedli skrajno nešportno in so celo pljuvali na igralce Rudarja, ko so zapuščali Ljudski vrt...

Posebna žirija novinarjev je za najboljšega igralca derbija izbrala Sava Vukovića, ki je za nagrado dobil dragoceno ročno uro.

Za Rudar so igrali: Vuković, Oruč, Gašić, Rusmir, J. Hudar, Rauković, Sujica, Kikić, Kustudić, Vlajić, Miljković (Mujić).

S. V.

LE NEODLOČENO

Nogometaši selekcije iz Smartnega ob Paki so preteklo nedeljo pripravili priložnost, da se povzpnejo na 4. mesto Slovenske nogometne lige - vzhod in se še bolj približajo vodečim ekipam. Na domačem igrišču so igrali neodločeno 1:1 z Uniorjem iz Slovenskih Konjic in se z osvojenjo točko pomaknili s 6. na 5. mesto prvenstvene lestvice. Srečanje je v zelo hladnem in meglenem vremenu spremljalo rekordno majhno število gledalcev, ki s prikazano igro vsekakor niso mogli biti zadovoljni. Večji del srečanja se je odvijal na polovici gostov, ki so se uspešno branili in poskušali presenettiti z nevarnimi protinapadi. To jim je uspelo že v 27. minuti, ko so po lepi akciji dosegli vodilni zadetek. Tudi v nadaljevanju so se preč vrati Konjičanov vrstile nevarne priložnosti in eno izmed njih je izkoristil Nežmah ter rezultat izenačil. Do konca srečanja so nespretni domači napadalci zamudili še vrsto zrelih priložnosti za osvojeitev obeh točk, najboljšo pa je v zadnjih minutah imel Goršek, ko je z nekaj metrov zadel vratnico.

SMARTNO: P. Podgoršek, Podvratnik, Kralj, Nežmah, Omladić, Zalig, Završnik, Deželak (Meh), Ilič, Goršek, Krajnc (A. Podgoršek).

Selekcija Smartnega bo v nedeljo nastopila v Ptuj.

J. K.

ŠE DRUGA ZMAGA

V tem kolu tekmovanja v slovenski ženski odbojarski ligi so igralke Ljubnega zmagale še drugič v tem prvenstvu. Prepričljivo in v manj kot eni uri so ugnale tekme v boju za obstanek v ligi. Igralke Kamnika se razigranim domačinkam niso mogle uspešno upirati. V telovadnici osnovne šole sta pred 50 gledalci tekmo sodila Verbič iz Raven in Jelen iz Polzele. Se rezultat: 3:0 (15:5, 15:3, 15:10).

Za Ljubno so igralce: Skok, Doberšek, Žagar, M. Jeraj, J. Jeraj in Mori.

ZBOR KOROŠKIH IN ŠTAJERSKIH ALPINISTOV V LOGARSKI DOLINI

Preteklo soboto je bil v Planinskem domu v Logarski dolini zbor

vseh koroških in štajerskih alpinistov. Zbrali so se vsi načelniki in člani alpinističnih odsekov in sekcij.

Alpinisti so bili zelo zadovoljni z delom in lepim številom vzponov v pretekli sezoni, pogovor pa je stekel tudi o skupni odpravi v tuja gorstva, ki jo bodo organizirali v prihodnjih letih.

Saleški alpinistični odsek je s preteklo sezono zelo zadovoljen. Opravili so 327 vzponov, zimskih pristopov in ponovitev najtežjih smeri v naših in francoskih alpah, ter Andih.

Med pomembnejšimi vzponi v tujini naj omenimo Ameriško-italijansko smer v Huascaranu (Andi), ki jo je ponovil Mišo Čulk še z dvema alpinistoma iz Celja, Allenovo v Druju, ki sta jo ponovila Ivč Kotnik in Ivo Avberšek. Julijskih in Savinjskih alpah, ter v Paklenici (Velebit) in Kleku (Gorski kotar) so opravili vrsto najtežjih ponovitev, kot so Direktna v Stenarju (VI A3), Raz mojstranskih vervec v Sfinji (VI A2 A3), Ljubljanska v Steni (VI), Zajeda v Šitah (VI), Janezova, Ruška in Centralna v Križevniku (V+, VI), Jenijeva v Paklenici (VI A2 A3), Železničarska v Kleku (VI A2 A3).

Člani SAO pa niso bili aktivni le na področju alpinizma. V mesecu septembru so namreč v treh dneh s splavom, ki so si ga sami naredili, prepluli kanjon Tare v Črni gori.

In še zadnji vzponi: V soboto dne 11. 11. 1978 so Avberšek, Cerjak in Lihtineger preplezali Šarino peč (V+) in Desno (V-) v Dedcu, Čulk in Lesjak (AO Celje) pa Perčičev steber (VI) v Vežici.

V nedeljo 12. 11. 1978 pa so Čulk, Cerjak in Lihtineger, Lesjak in Avberšek ponovili Kamniško (VI A1) v Vrščih. Lesjak in Avberšek sta sestopila po Lukmanovi (III) in preplezala še Levo (V) v Dedcu.

I. A.

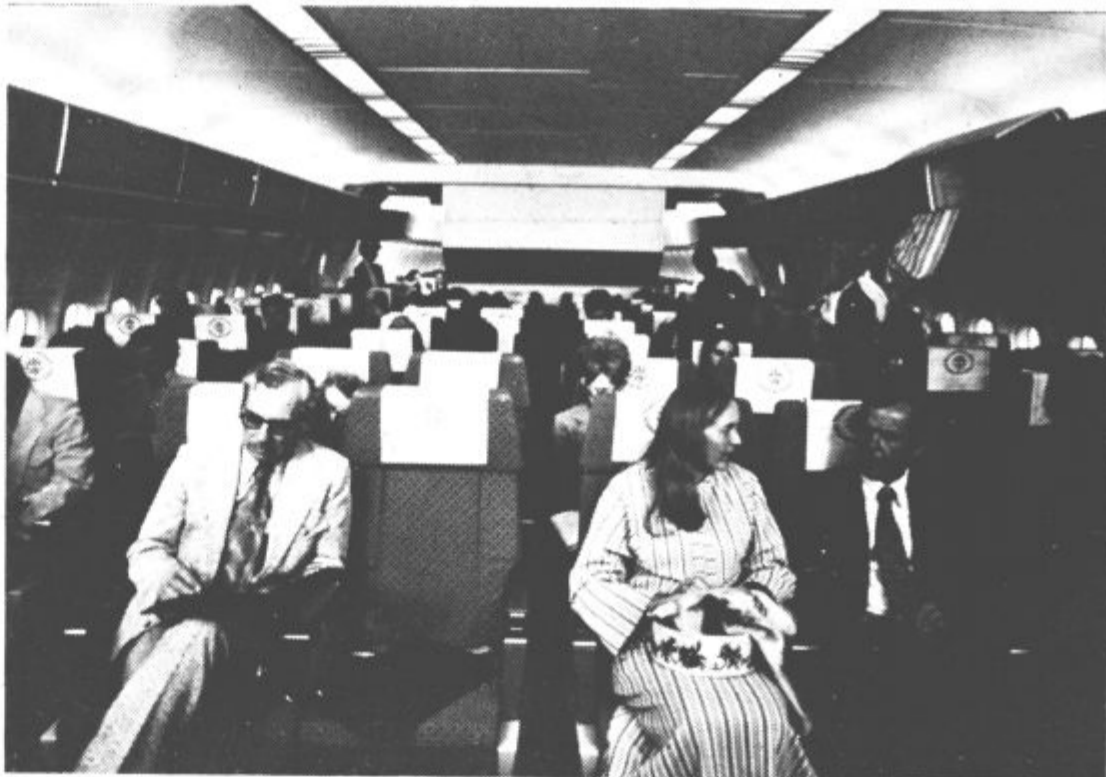
šport
telesna
kultura
rekreacija

DRAGI POTNIKI

dobrodošli v DC-10, prvem širokotrupnem letalu v floti JAT.

Zračni »velikan« lahko sprejme v posebno komfortno kabino naenkrat 282 potnikov, njegova hitrost je 980 km na uro, na daljavo do 9500 km. Od 15. decembra bo letel DC-10 enkrat tedensko na neposredni liniji iz Ljubljane v New York.

vaš obveščevalec

koledar

Petek, 24. november - Janez
 Sobota, 25. november - Kata-
 rina
 Nedelja, 26. november - Kon-
 rad
 Ponedeljek, 27. november -
 Bernard
 Torek, 28. november - Jakob
 Sreda, 29. november - Dan
 republike
 Četrtek, 30. november -
 Andrej
 Petek, 1. december - Marijan
 Sobota, 2. december - Blanka
 Nedelja, 3. december - Franc
 Ponedeljek, 4. december - Bar-
 bara
 Torek, 5. december - Stojan
 Sreda, 6. december - Miklavž
 Četrtek, 7. december - Urban

dežurstva

**ZDRAVSTVENI DOM VELE-
 NJE:**

24. 11. 1978 od 7. do 20. ure
 dr. Ivan Kralj
 24. 11. 1978 od 20. dr. Valter
 Pirtovšek
 25. 11. 1978 do 7. ure dr. Val-
 ter Pirtovšek
 25. 11. 1978 od 7. dr. Dušan Lo-
 gar
 27. 11. 1978 do 7. ure dr. Du-
 an Logar
 27. 11. od 7. do 20. ure dr. Val-
 ter Pirtovšek
 27. 11. 1978 od 20. dr. Franc
 Kotnik
 28. 11. 1978 od 7. ure dr.
 Franc Kotnik

**ZDRAVSTVENI DOM ŠOŠ-
 ANJ:**

4. 11. do 26. 11. 1978 dr.
 Bogdan Menih
 7. 11. do 3. 12. 1978 dr. Jo-
 an Stupar
 12. do 5. 12. 1978 dr. Bog-
 dan Menih
 12. do 10. 12. 1978 dr. Peter
 Lazar

**OBNA AMBULANTA VELE-
 NJE:**

5. 11. in 26. 11. 1978 dr. Mi-
 šo Ležaič, Prešernova 9 b, Ve-
 ljenje, telefon 851-335
 9. 11. in 30. 11. 1978 dr.
 Aleksander Uršič, Kidričeva 3,
 Velenje, telefon 850-894
 od 8. do 12. ure je dežurni zo-
 ozdravnik v zobni ambulanti
 SZD Velenje, sicer v priprave-
 nosti doma

VETERINARSKA POSTAJA:

od 24. 11. do 30. 11. 1978
 pl. veterinar Franc Blatnik,
 Velenje, Stanetova 48

Od 1. 12. do 7. 12. 1978 dipl.
 veterinar Peter Riharič, Šo
 stanj, Prešernov trg 7, telefon
 881-143

**mali
 oglasi**

STAREJŠO žensko, ali mlaj-
 šo, vzamem na stanovanje za
 varstvo otroka, ostalo po dogo-
 voru. Nada Simonič, Kidričeva
 55, Velenje.

PRODAM plinsko peč za
 2.500,00 din. Dragica Šolinc,
 Celjska 44, Velenje.

IŠCEM žensko za varstvo
 dveh otrok na domu. Informa-
 cije po telefonu 852-600.

UGODNO prodam komplet-
 no spalnico z manjšo dnevno
 sobo. Cena 5.000,- din. Tele-
 fon 850-888.

POŠTENEGA najditelja, ki je
 našel otroško bundico prosim,
 da jo pusti v Semenami, Jen-
 kova 19.

UGODNO prodam avto SIM-
 CO 1000 LS komplet, ali po deli-
 lih. Ogled možen vsak dan od
 15. do 17. ure (razen nedelje).
 Informacije: Sitar, Škale 11.

PRODAM STEREO HI-FI
 radio (2 x 40 W) z zvočniki,
 kasetofonom, gramofonom s
 stroboskopom in sluškami.
 Vodovčnik, Aškerčeva 19, Ve-
 ljenje (telefon 850-076 interna
 05)

OTROKE vzamem v varstvo
 na dom v dopoldanskem času.
 Informacije dopoldne od 11. do
 12.30 ure in popoldne od 19.
 do 20. ure. Telefon 852-264.

PRODAM osebni avto Zapo-
 rožec, registriran za leto 1979.
 Naslov v uredništvu.

UGODNO prodam dobro
 ohranjeno spalnico. Naslov v
 uredništvu.

kino

REDNI KINO VELENJE

24. 11. - petek ob 17.30 in
 19.30 TIHI MAŠČEVALEC -
 italijanski vestern

25. 11. - sobota ob 17.30 in
 20. POTOVANJE PREKLETIH
 - ameriški (zvišana cena 20,00
 zaradi izr. dolž.) Režija: Stuar
 Rosenberg. Igrajo: Faye Du-
 unaway, Oskar WernWr

26. 11. - nedelja ob 17.30 in
 20. POTOVANJE PREKLETIH
 - ameriški

27. 11. - ponedeljek ob
 17.30 in 19.30 TEŽKI DNEVI
 PODZEMLJA - francoska dra-
 ma. Režija: Claude Lelouche.
 Igrajo: Marlene Jobert, Jaeq-
 uaes Dutrone

28. 11. - torek ob 17.30 in
 19.30 TRENT - jugoslovanski
 vojni film. Režija: Stole Jenko-
 vič. Igrajo: Ratko Polič, Pavle
 Vujisič

29. 11. - sreda ob 17.30 in
 19.30 TRENT - jugoslovanski
 vojni film.

30. 11. - četrtek ob 17.30
 in 19.30 ZMEŠNJAVA V
 HONG KONGU - italijanska
 komedija. Režija: Steno. Igrajo:
 Bud Spencer, Robert Weber

Delovna organizacija za prenos in distribucijo toplotne
 energije
 „Toplovod“
 Velenje

o b v e š č a
 svoje potrošnike na območju
 mesta Velenja,

da v nedeljo, dne 26. 11. 1978 od 7. - 20. ure ne bo
 ogrevanja in ne tople vode zaradi nujnega prestavila transfor-
 matorske postaje.
 Prosimo za razumevanje!

**EI, DELOVNA ORGANIZACIJA „EI KOMERC“
 TOZD SERVISNA MREŽA
 IZVRŠNI ODBOR**

razglaš

prosto delovno mesto
 vodje tehničnega servisa v Velenju

Pogoji:
 diplomiran inženir šibkega toka ali VKV RTV mehanik z
 najmanj 3 leta delovnih izkušenj v stroki.
 Poleg navedenih zahtev morajo kandidati, ki kandidirajo za
 to delovno mesto, poznati problematiko servisiranja pro-
 izvodov iz programa Elektronske industrije in drugih proiz-
 vavalcev in da imajo organizacijske sposobnosti za opravljanje
 poslov na delovnem mestu, za katerega konkurirajo.
 Osebni dohodek po pravilniku o osnovah in merilih razde-
 litve sredstev za osebne dohodke delavcev TOZD SERVIS-
 NA MREŽA.
 Rok prijave je 8 dni od dneva objave razpisa na naslov: EI
 RO „EI KOMERC“, OOUR SERVISNA MREŽA, BEO-
 GRAD, Milorada Bondžulića br. 1.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega
 moža, očeta in dedka

**VESELINA
 LAČIMIČA**

kapetan I. klase v pokoju,

iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
 cem, ki so ga pospremili na zadnji poti, mu darovali
 cvetje in nam izrekli sožalje.
 Hvala vsem družbeno političnim organizacijam, govornikom
 in godbi. Zahvaljujemo se dr. Kralju in osebjem
 internega oddelka bolnice Topolšica.
 Posebna hvala hišnemu zdravniku dr. Bogdanu Meni-
 hu.

Žalujoci: žena Marija, hčerka Ljuba z družino in sin
 Zvonko z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega ata
 in starega ata.

PAVLA REPNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znan-
 cem in sosedom, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti,
 darovali cvetje in izrazili sožalje. Zahvaljujemo se dr.
 Kopitarju za lajšanje bolečin, govorniku tov. Podlesni-
 ku, pevcem za odpete žalostinke in duhovniku za
 opravljen obred.

Žalujoci: sin Roman z družino.

ZAHVALA
 Ob boleči izgubi skrbnega moža

**IVANA
 STAKNETA**

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
 znan-
 cem za pomoč, gozdarjem za darovane vence in
 cvetje, servisu Gorenje, govornikom Ivanu Meleju in
 Milošu Vovku in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: žena Marija, sin Slavko z ženo Lojzko in
 Slavček.

ZAHVALA

Ob bridki in mnogo prerani izgubi naše ljubljene
 hčerke

NATAŠKE MASTNAK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem
 in znan-
 cem, OOS ERA Velenje in sodelavkam, sode-
 lavcem DSSS RŠC Velenje, sostanovalcem Šaleške 19,
 ki so z nami sočustvovali, jo spremljali na njeni zadnji
 poti ter darovali vence, cvetje ter nam izrekli sožalje.
 Zahvaljujemo se tudi predstavniku občiske skupščine
 Velenje za izrečene poslovilne besede.

Žalujoci: mamica, očka, bratec - stara mama in ata,
 teti Ivica in Sonja z družinama in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega

**STANISLAVA
 CAMLEKA**

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prija-
 teljem, znan-
 cem, rudniku lignita Velenje, članom kole-
 ktiva „Gorenje“ Velenje, rudarski godbi, ZB Pod-
 kraj, pevcem in govornikom, ki ste ga spremili na nje-
 govni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Jožetu Re-
 bermiku, ki mu je lajšal bolečine.
 Hvala za lepe vence in cvetje, za ustne in pismene
 izraze sožalja.

Žalujoci: žena Helena, otroci: Pepca, Stanka in Bertu
 s svojimi družinami.

*Kam bi s tabo, drobna pesem,
 pesem vetra, polj in hoj?
 Pesem drobna, kam bi s tabo?
 Grenko srcu je nočoj.*

Umrla je

VESNA PLIBERŠEK

učenka 2. a razreda

Od nje smo se poslovili v četrtek, 23. novembra 1978
 v Podkraju

Učenci in učitelji osnovne šole
 Anton Aškerc Velenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka, brata in strica

FRANCA GERŠAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znan-
 cem in poslovnim prijate-
 ljem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, ga pospremili v njegov zadnji dom v
 tako velikem številu in obsuli njegov grob s cvetjem.

Posebej se zahvaljujemo GD Velenje - mesto, kolektivu REK Velenje, pevcem, rudar-
 ski godbi ter govornikom za poslovilne besede.
 Iskreno se zahvaljujemo dr. Z. pancu za nesebično pomoč in g. Kovaču za tople
 besede in pogrebni obred. Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Žalujoci: žena Justa, sin Peter z družino, hčerka Marjeta z Urško, brat, sestri in ostalo
 sorodstvo. Velenje, Laško, Bistrica ob Sotli, Bizeljsko, 19. 11. 1978

V SPOMIN

Dne 29. novembra 1978 mineva leto dni, odkar
 nam je kruta in neusmiljena usoda iztrgala iz naše
 sredine nadvse ljubljenega očka, moža, sina in
 brata

TINETA BRLOŽNIKA

iz Sv. Florjana 58

Ne čas, ne solze ne morejo ublažiti bolečin. Za tabo je ostala praznina, ki je ne more
 nihče nadomestiti, tvoj vesel lik je vedno z nami, tvoj nasmeh in dobro srce nam bo za
 vedno ostalo v spominu dragi Tine.
 Vsem, ki ste ga imeli radi in obiskujete njegov prerani grob ter prinašate e cvetje in
 prižigate svečke, iskrena hvala!

Žalujoci: žena Rozika z otrokoma Andrejem in Martino, mama in brat Tone z druž-
 ino.

Pretekli teden je bila na obisku v velenjskem Modnem salonu 5-členska kitajska gospodarska delegacija. Predstavniki Modnega salona so se z gosti pogovarjali o možnostih nakupna kitajske svile.

Smučarski klub Velenje je v nedeljo uspešno organiziral sejem smučarske opreme. V štirih urah sejem ogledalo tri tisoč obiskovalcev. Seveda jih veliko med njimi zamenjalo smučarsko opremo.

Vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo pod eno streho!

VELEBLAGOVNICA nama VELENJE

Džamonja in Čangalović v Velenju

Med osrebnje prireditve ob srebrnem jubileju GORENJA spada tudi nocojšnja otvoritev razstave skulptur in risb kiparja hercegovskega porekla Dušana Džamonje. V galerijskem kotičku Kulturnega centra Velenje bo razstavljal 11 monumentalnih skulptur in 6 risb. Gre za skulpture iz železa in lesa, trikotnih ali okroglih lese nih jeder in železnih glav, ki so spojene s taljenjem v nekakšno vzorčasto tkivo in ki nudijo očesu vrsto nikoli utrujajočih detajlov. Poleg tega bo v avli občinske skupščine razstavljal fotografije nekaterih spomenikov, ki jih je ustvaril in sicer: spomenik na Kozari, spomenik v Barlettiju (Italija), spomenik kmečke vstaje 1573. leta ter spomenik na Sremski fronti.

Dušan DŽAMONJA se je rodil leta 1928 v Strumici v Makedoniji. Osnovno šolo je končal v Zagrebu,

gimnazijo pa v Beogradu. Studiral je na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu, kjer je pri profesorju Antonu Augustinčiču tudi diplomiral. Prvič je razstavljal leta 1951. Nekaj časa je delal kot sodelavec mojstrske delavnice Frana Kršinića, od leta 1953 pa ustvarja kot svobodni umetnik. Mnogo je potoval in razstavljal doma in po svetu. Med številnimi domačimi in mednarodnimi priznanji je najpomembnejše priznanje nagrada Rembrandt Fundacije Goethe v Baselu. Sedaj živi in dela v Zagrebu in Vrsarju v Istri.

O Džamonjevi umetnosti bo na otvoritvi govoril ravnatelj Moderne galerije v Ljubljani Zoran Kržišnik, ki je napisal tudi uvodno besedo za katalog, ki so ga ob tej priložnosti izdali. V kulturnem programu bo sodeloval prvak beogradske opere basist Miroslav Čangalović, ob spremljavi pianistke Zorice Mihailović.

Miroslav ČANGALOVIĆ se je rodil v Glamoču leta 1921. Po drugi svetovni vojni je študiral solo petje pri Zdenki Zikovi in že leta 1947 postal član beogradske opere. Pel je skoraj vse glavne basovske vloge v tujih in domačih operah in prepoval vse evropske države (razen Albanije), Severno in Južno Ameriko, Azijo in Afriko. Doma je radevolje prepeval po šolah, tovarnah, vaških dvoranah, mladinskih krožkih, delovnih akcijah in seveda v opernih hišah, koncertnih dvoranah in mednarodnih festivalih.

Čangalović je eden največjih vokalnih umetnikov v zgodovini srbske glasbene kulture. Čangalović enako izraža smisel in psihološke nianse besedila kot tudi glasbene fraze, ker sta pri njem besedilo in glasba neločljiva. Posebna igralska nadarjenost in globoko naštuđirana vloga sta pripela, da je Čangalović ustvaril operne keracije na ravni največjih dramskih uspehov.

Razen ob otvoritvi razstave bo Miroslav Čangalović pel še na eni izmed osnovnih šol v Velenju, ter na osrednji proslavi ob 25 letnici Gorenja v soboto dne 25. nov. 1978 v Rdeči dvorani Velenje.

SEMINAR ZA LOKOSTRELCE

V Rdeči dvorani v Velenju bo 3. decembra veliko mednarodno tekmovanje v lokostrelstvu. Pred tem bo v Velenju seminar o tej dejavnosti, ki se bo začel že 30. novembra. Zbirališče ob 10. uri v hotelu Paka. Seminar bo trajal tri dni, vodil pa ga bo trener italijanske lokostrelske reprezentance. Prijavi se lahko vsakdo, ki ga ta šport veseli.

NAROČNIKOM IN BRALCEM NAŠEGA ČASA

Zaradi praznikov bo prihodnja, 49. številka domačega tednika Naš čas izšla 8. decembra.

Vsem naročnikom in bralcem Našega časa čestitamo za 29. november – praznik Republike. Uredništvo in uprava NAŠEGA ČASA

Šola v Topolšici dobiva novo podobo

Trenutno največja investicija v osnovnošolske objekte v naši dolini je adaptacija osnovne šole v Topolšici. Ta štiriletna osnovna šola je podružnica šole Karel Destovnik Kajuh v Šoštanjju. Zgrajena je bila leta 1936, vendar ni bila prva šola v tem kraju. Učenci so že leta prej obiskovali pouk v stari kmečki hiši v Topolšici.

Sredstva za novo šolo so že tedaj zbirali s prispevki prebivalcev. Zaradi bolnice pa so šolo postavili nekoliko ob robu kraja. Prvi ravnatelj šole je bil Menhart.

Leta so prinesla svoje, šola se je postarala, postala nesodobna in neprimerna za pouk. Adaptacija je že nekaj let trkala na vrata.

Najprej je sicer prevladovalo mnenje, da adaptacija zaradi lesenih stropov ni možna, vendar so kasnejše analize pokazale, da bo popravilo vendar izvedljivo. Šola pa ne bo le adaptirana. Sprejet je bil namreč predlog, da se ob šoli zgradi potrebna telovadnica, v šoli pa bodo s preureditvijo pridobili tudi prostor za dva oddelka vzgojno varstvenega zavoda, ki bosta zenkrat zadostila najnujnejšim potrebam po otroškem varstvu v tem kraju.

Sicer pa pogledimo podrobneje kaj prinaša preureditev šole v Topolšici? Namesto treh bodo sedaj štiri učilnice, tako da bo šola prihodnje leto lahko prešla na celodnevno osnovno šolo. Uredili bodo kuhinjo, ki bo delala za potrebe šole in vrta, knjižnico, jedilnico, pionirsko sobo in tehnično delavnico. Šola bo tako brez telovadnice pridobila okoli 500 m². Naročena je že nova oprema. Celotna investicija znaša približno 11 milijonov, od tega je dalo otroško varstvo 3 milijone, krajevna skupnost 3,2 milijona, telesno kulturna skupnost 250 tisoč din, občinska izobraževalna skupnost pa ostala sredstva.

Solo bo zaenkrat obiskovalo 58 učencev, vendar so kapacitete večje. Med adaptacijo, ki se je začela letos jeseni obiskujejo učenci šole Karel Destovnik Kajuh v Šoštanjju, v svojo preurejeno šolo pa se bodo predvidoma vrnili po polletnih počitnicah. Tako vsaj zagotavlja izvajalec del gradbeno industrijsko podjetje Vegrad.

V februarju mora biti končan tudi vrtec, telovadnica pa do konca

aprila. Telovadnica bo služila potrebam celotne krajevne skupnosti in tudi šola najbrž ne bo odrekla

gostoljubja nekaterim dejavnostim, ki jih je gostila že doslej.

Šola v Topolšici dobiva novo podobo

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.o. „NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstidnevnik „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

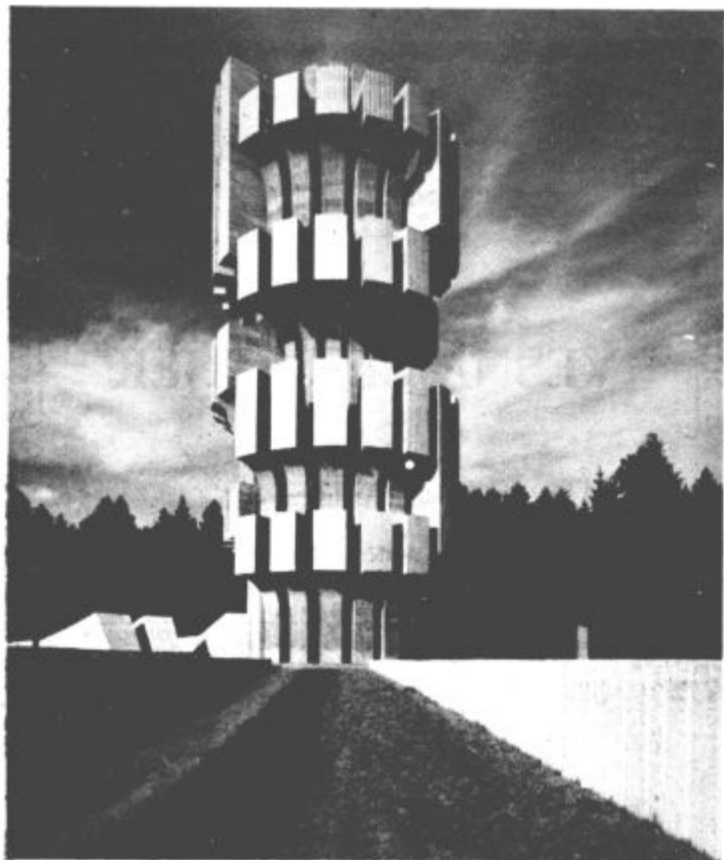
Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamk, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev (za inozemstvo 300 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800-603-38482. Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Dušan Džamonja: Spomenik na Kozari, 1970-72, beton

V soboto, 25. novembra 1978 ob 20. uri v Rdeči dvorani Velenje

4. REVIIJA NARODNO ZABAVNIH ANSAMBLOV

Slovenije, z Velenjem pobratenih občin Split, Subotica, Vrnjačka banja in zamejskih Slovencev

Vstopnice prodajajo od 17. novembra naprej vse poslovalnice Izletnika in trafike. Rezervacije miz po 50, 40, 30 din, tribune po 20.— din. Po reviji zabava do jutranjih ur.

RDEČA DVORANA Velenje